

Chcę więc, by mężczyźni modlili się na każdym miejscu,
podnosząc ręce czyste, bez gniewu i sporu.

1Tm 2,8

©Stowarzyszenie Mężczyźni Świętego Józefa

ISBN: ISBN 978-83-65218-06-3

Wydawnictwo:

Stowarzyszenie Mężczyźni Świętego Józefa

ul. Zamoyskiego 2, 30-523 Kraków,

tel: 783377733, email: msj@mezczyzni.net

Kraków 2026

Spis treści

Spis treści	3
Tytułem wstępu... ..	5
Kondycja współczesnego mężczyzny	7
Dlaczego Kościół potrzebuje dziś duszpasterstwa mężczyzn	8
Dlaczego mężczyźni potrzebują innych mężczyzn	9
Kim jest Mężczyzna św. Józefa?.....	10
Jak żyje Mężczyzna św. Józefa?	11
7 cech Mężczyzny Świętego Józefa.....	11
Biblijne fundamenty Ruchu Mężczyzn Świętego Józefa	13
Święty Józef – patron i wzór duchowości MŚJ	15
Dlaczego patron	15
Duchowość św. Józefa	15
Cechy.....	18
Droga do życia zmartwychwstałego	19
Dlaczego 72 godziny?	20
Droga mężczyzny Świętego Józefa	21
Droga formacji	22
Mapa Mężczyzny Świętego Józefa.....	23
Dekalog Mężczyzny Świętego Józefa	25
Trzy filary duchowości Mężczyzn Świętego Józefa	26
Filar kerygmacyjny – spotkanie z Jezusem	26
Filar charyzmatyczny – życie w Duchu Świętym.....	26
Filar eklezjalny – życie w Kościele.....	26
Po co nam Stowarzyszenie?	27
Rola kapelana w grupie	30
Wizja wspólnoty wokół kapłana	31
Parafia z dwunastoma mężczyznami	33
Wizja dla parafii	34
Kim jest lider Mężczyzn Świętego Józefa.....	36
Droga rozwoju lidera Mężczyzn Świętego Józefa	38
Zaproszenie dla mężczyzn	40
Wspólna droga.....	41

Jak wygląda struktura Mężczyzn Świętego Józefa	44
Stowarzyszenie Mężczyźni Świętego Józefa.....	45
Jak zacząć?	46
Różne drogi tworzenia grupy Mężczyzn Świętego Józefa	47
Najczęstsze błędy przy zakładaniu grupy mężczyzn.....	50
Materiały formacyjne Mężczyzn Świętego Józefa.....	53
Formacja jako droga	55
Trzy poziomy formacji Mężczyzn Świętego Józefa	55
Droga ucznia	57
Drogowskazy	64
Sugestie dla małych grup na bazie książki „DROGOWSKAZY”	67
MAŁE GRUPY MĘSKIEJ PRZYJAŹNI	67
JAK UŻYWAĆ TEJ METODY?	67
Instrukcja dla męskich grup dzielenia	69
1. Modlitwa	69
2. Poufność	69
3. Przygotowanie	69
4. Ja to nie Ty	69
5. Nie oceniaj	69
6. Nie monopolizuj	70
7. Zobowiązanie.....	70
Aktualny statut	72
Regulaminy	72
Organy Stowarzyszenia	72
Kapelan krajowy	72
Zgłoszenie członkostwa	72
Modlitwa Mężczyzn Świętego Józefa	73
72 GODZINY do ZMARTWYCHWSTAŁEGO ŻYCIA	74

Tytułem wstępu...

Kiedy rozpoczynaliśmy pracę w Parafii Świętego Józefa na Podgórzu w Krakowie w sierpniu 2008 roku, wydawało się nam, że wchodzimy w coś nowego i wyjątkowego. Nie mieliśmy wówczas świadomości, że w wielu innych miejscach Kościoła Bóg porusza serca mężczyzn w podobny sposób. Gdy we wrześniu 2008 roku uruchomiliśmy stronę internetową www.mezczyzni.net, zaczęły zgłaszać się do nas osoby reprezentujące różne męskie środowiska. Stało się dla nas oczywiste, że nie jest to tylko nasza inicjatywa. Bóg wzbudza dziś w Kościele szczególne pragnienie, aby mężczyźni powstałi i na nowo podjęli odpowiedzialność wynikającą z Bożego powołania do męskości.

Z biegiem lat coraz wyraźniej widzimy, jak bardzo potrzebna jest ta droga. Kondycja współczesnego mężczyzny – zarówno psychiczna, fizyczna, jak i duchowa – w wielu miejscach słabnie. Widzimy to w rodzinach, w parafiach i w życiu społecznym. Coraz więcej mężczyzn doświadcza samotności, zagubienia i braku sensu. Jednocześnie pojawia się nowe poruszenie – w wielu krajach powstają męskie wspólnoty i inicjatywy, które próbują odpowiedzieć na to wołanie o zdrową, dojrzałą męskość.

Wierzmy, że Kościół ma w tej przestrzeni szczególną misję. Zdrowa męska duchowość nie rodzi się z ideologii ani z nostalgii za przeszłością, lecz z osobistego spotkania z Jezusem Chrystusem i z życia we wspólnocie Kościoła. Dlatego od lat staramy się budować środowiska, w których mężczyźni mogą wzrastać poprzez modlitwę, braterstwo i systematyczną formację. w wielu miejscach w Polsce i poza jej granicami powstają grupy, w których mężczyźni uczą się odpowiedzialności za swoje życie, rodziny i wspólnoty.

Jednym z widzialnych znaków tego poruszenia jest organizowane od lat wydarzenie „**Mężczyźni u Maryi – Męskie Oblężenie na Jasnej Górze**”. Tysiące mężczyzn przybywających każdego roku do sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej jest świadectwem, że pragnienie duchowej odnowy mężczyzn jest dziś niezwykle żywe. Traktujemy to wydarzenie jako służbę Ko-

ściołowi i mężczyznom – przestrzeń modlitwy, nawrócenia i formacji, głęboko zakorzenioną w duchowości Kościoła.

Kolejnym ważnym krokiem w rozwoju naszego środowiska było uzyskanie w 2025 roku statusu **ogólnopolskiego prywatnego stowarzyszenia wierznych**, działającego pod opieką Konferencji Episkopatu Polski. Przyjmujemy tę decyzję Kościoła z wdzięcznością i poczuciem odpowiedzialności. Otwiera ona nowy etap w naszej drodze – etap budowania jeszcze szerszej współpracy dla dobra mężczyzn, rodzin i całego społeczeństwa.

Coraz wyraźniej widzimy, że przyszłość pracy z mężczyznami nie może być dziełem jednej wspólnoty czy jednego środowiska. Potrzebujemy szerokiej **koalicji ludzi i inicjatyw**, którym leży na sercu dobro mężczyzn i zdrowa męskość zakorzeniona w Ewangelii. Wierzymy, że poprzez współpracę różnych ruchów, wspólnot i środowisk możliwe jest tworzenie przestrzeni, w której mężczyźni będą mogli odnaleźć drogę do dojrzałości, odpowiedzialności i świętości.

Nasze rodziny potrzebują zaangażowanych mężów i ojców. Nasze społeczeństwo potrzebuje odpowiedzialnych liderów i ludzi zdolnych do służby. Kościół potrzebuje mężczyzn, którzy będą realizować swoje powołanie w kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Chrystusa – w rodzinach, w pracy i w życiu społecznym.

Dlatego zapraszamy Was do tej drogi. Niech w parafiach i środowiskach powstają wspólnoty mężczyzn, którzy będą wzajemnie wspierać się w dojrzewaniu do Bożej wizji życia. Ze strony Stowarzyszenia **Mężczyźni Świętego Józefa** deklarujemy gotowość współpracy, dzielenia się doświadczeniem i wspierania wszystkich, którzy chcą podjąć tę drogę.

Wierzymy, że Bóg pragnie dziś odnowić nasze rodziny, Kościół i społeczeństwo – również poprzez przebudzenie mężczyzn.

Andrzej Lewek
Kraków, 8 marca 2026

Kondycja współczesnego mężczyzny

Wyzwania, na które odpowiada formacja Mężczyzn Świętego Józefa

1. Samotność zamiast braterstwa

Coraz więcej mężczyzn żyje w izolacji. Brakuje im relacji z innymi mężczyznami, z którymi mogliby rozmawiać o życiu, wierze i odpowiedzialności.

Odpowiedź: wspólnota i braterstwo.

2. Zagubienie zamiast sensu życia

W świecie wielu możliwości i sprzecznych narracji mężczyźni często tracą jasność co do tego, kim są i do czego zostali powołani.

Odpowiedź: odkrywanie powołania w Chrystusie.

3. Lęk przed odpowiedzialnością

Współczesna kultura często zachęca do unikania zobowiązań i odkładania decyzji.

Odpowiedź: formacja do odpowiedzialności za życie, rodzinę i wspólnotę.

4. Kryzys ojcostwa

W wielu rodzinach brakuje obecnego i zaangażowanego ojca – zarówno fizycznie, jak i duchowo.

Odpowiedź: formacja mężczyzny jako męża i ojca.

5. Rozproszenie duchowe

Tempo życia, presja pracy i nadmiar bodźców utrudniają budowanie głębokiej relacji z Bogiem.

Odpowiedź: modlitwa, Słowo Boże i życie sakramentalne.

6. Brak formacji

Wielu mężczyzn nigdy nie otrzymało pomocy w dojrzewaniu do wiary i odpowiedzialności.

Odpowiedź: systematyczna formacja we wspólnocie.

7. Słabnące świadectwo wiary w świecie

W przestrzeni publicznej coraz rzadziej widać mężczyzn, którzy odważnie żyją wiarą.

Odpowiedź: świadectwo życia chrześcijańskiego w rodzinie, pracy i społeczeństwie.

Formacja Mężczyzn Świętego Józefa jest odpowiedzią na realne wyzwania, przed którymi staje dziś wielu mężczyzn. Poprzez modlitwę, braterstwo i formację pomaga ona odkrywać na nowo piękno i odpowiedzialność męskiego powołania.

Dlaczego Kościół potrzebuje dziś duszpasterstwa mężczyzn

1. Mężczyźni mają kluczowy wpływ na życie religijne rodzin

Badania socjologiczne pokazują, że zaangażowanie ojca w życie wiary ma ogromny wpływ na religijność dzieci i trwałość praktyk religijnych w rodzinie. Gdy ojciec żyje wiarą i prowadzi rodzinę do Boga, znacznie wzrasta prawdopodobieństwo, że dzieci zachowają wiarę w dorosłym życiu.

2. Wielu mężczyzn nie znajduje dziś w Kościele swojej przestrzeni

Choć Kościół jest wspólnotą dla wszystkich, w praktyce wielu mężczyzn nie odnajduje w nim środowiska, które pomagałoby im wzrastać w wierze w sposób odpowiadający ich doświadczeniu życia i odpowiedzialności.

3. Kryzys ojcostwa wymaga odpowiedzi duszpasterskiej

Współczesny świat doświadcza poważnego kryzysu ojcostwa. Kościół jest miejscem, które może pomóc mężczyznom odkryć piękno i odpowiedzialność powołania do bycia mężem i ojcem.

4. Mężczyźni potrzebują formacji do odpowiedzialności

Wiara dojrzewa poprzez formację. Wielu mężczyzn nigdy nie otrzymało wsparcia w rozwijaniu swojej duchowości i odpowiedzialności w świetle Ewangelii.

5. Braterstwo pomaga w wytrwałości w wierze

Wspólnota mężczyzn daje przestrzeń wzajemnego wsparcia, szczerości i odpowiedzialności. Takie środowisko pomaga trwać w wierze i podejmować decyzje zgodne z Ewangelią.

6. Dojrzały mężczyzna buduje Kościół i społeczeństwo

Mężczyźni żyjący Ewangelią wnoszą ogromny wkład w życie parafii, rodzin i lokalnych wspólnot. Ich odpowiedzialność i gotowość do służby wzmacnia życie Kościoła.

7. Formacja mężczyzn jest inwestycją w przyszłość Kościoła

Gdy mężczyźni dojrzewają w wierze i odpowiedzialności, rodzi to owoce w rodzinach, wspólnotach i społeczeństwie. Duszpasterstwo mężczyzn jest więc inwestycją w przyszłość Kościoła.

Dlatego coraz więcej środowisk w Kościele odkrywa, że troska o formację mężczyzn nie jest jedynie jedną z wielu inicjatyw duszpasterskich, ale ważnym elementem budowania żywej wspólnoty Kościoła.

Dlaczego mężczyźni potrzebują innych mężczyzn

1. Bo nikt nie dojrzewa w samotności

Mężczyzna potrzebuje innych mężczyzn, aby wzrastać. Wspólnota pozwala zobaczyć siebie w prawdzie, uczyć się odpowiedzialności i rozwijać charakter.

2. Bo braterstwo daje wsparcie w trudnych chwilach

Życie niesie ze sobą wiele wyzwań – w rodzinie, pracy i życiu duchowym. Obecność innych mężczyzn pomaga przejść przez trudności i nie poddawać się w momentach kryzysu.

3. Bo wzajemne świadectwo buduje wiarę

Słuchając doświadczeń innych mężczyzn, łatwiej odkryć, że wiara nie jest teorią, lecz realną drogą życia.

4. Bo odpowiedzialność wzrasta w relacji

Wspólnota pomaga podejmować zobowiązania i wytrwać w nich. Mężczyźni, którzy wzajemnie się wspierają i rozliczają z podjętych decyzji, łatwiej zachowują wierność swoim wartościom.

5. Bo mężczyźni uczą się od siebie nawzajem

Doświadczenie innych pomaga lepiej rozumieć swoje powołanie – jako męża, ojca, pracownika czy lidera.

6. Bo braterstwo chroni przed samotnością

Współczesny świat często prowadzi mężczyzn do izolacji. Wspólnota daje przestrzeń szczerości, zaufania i wzajemnego wsparcia.

7. Bo razem łatwiej iść drogą wiary

Wspólna modlitwa, rozmowa o życiu i wzajemna inspiracja pomagają wytrwać w relacji z Bogiem i w codziennym życiu Ewangelią.

Dlatego wspólnota mężczyzn nie jest dodatkiem do życia wiary, lecz miejscem, w którym wielu mężczyzn uczy się na nowo odpowiedzialności, wierności i braterstwa.

„Żelazo ostrzy się żelazem, a człowiek doskonali oblicze swego bliźniego.”
(Prz 27,17)

Kim jest Mężczyzna św. Józefa?

W naszych czasach, kiedy tak wiele czynników odciąga człowieka od życia w wierze, Mężczyzna św. Józefa jest tym, który szuka Boga. W swoim życiu poważnie traktuje słowa Pisma Świętego: *„Będziecie Mnie szukać i znajdziecie Mnie, albowiem będziecie Mnie szukać z całego serca”* (Jr 29,13).

Jego droga zaczyna się od osobistego spotkania z Jezusem Chrystusem i od decyzji, by budować swoje życie na Ewangelii. Idąc za przykładem Jezusa, stara się nie szukać władzy ani przywilejów, lecz służyć innym i odpowiadać na ich potrzeby (por. Łk 22,25–27). W ten sposób odkrywa, że prawdziwa wielkość człowieka rodzi się z miłości, odpowiedzialności i służby.

Mężczyzna św. Józefa nie idzie jednak tą drogą sam. Jednym z fundamentów jego życia jest braterstwo – wspólnota mężczyzn, którzy wzajemnie się wspierają, zachęcają i umacniają. Zgodnie ze słowami św. Pawła starają się *„zachęcać się wzajemnie i budować jedni drugich”* (por. 1 Tes 5,11). Wspólnota staje się miejscem wzrostu, w którym mężczyzna może uczyć się odpowiedzialności, wierności i wytrwałości w wierze.

Wzorem tej drogi jest św. Józef – człowiek ciszy, posłuszeństwa Bogu i wiernej służby. To mężczyzna najbliższy Jezusowi, powołany do troski o Świętą Rodzinę i do wiernego wypełniania woli Boga w codziennym życiu. Dlatego pragniemy, aby także nasze życie było coraz bardziej oddane Jezusowi Chrystusowi – naszemu Panu i Zbawicielowi.

- Wierzymy, że Bóg powołuje mężczyzn do odpowiedzialności za życie, rodzinę i Kościół.
- Wierzymy, że mężczyzna wzrasta w braterstwie innych mężczyzn.
- Wierzymy, że prawdziwa męskość rodzi się z relacji z Jezusem Chrystusem.
- Dlatego budujemy środowisko formacji, które pomaga mężczyznom żyć wiarą w codzienności.

Jak żyje Mężczyzna św. Józefa?

Mężczyzna św. Józefa opiera swoje życie na chrześcijańskich wartościach i świadomie podejmuje drogę wierności swojemu powołaniu. Troszcząc się o relację z Jezusem, pielęgnuje życie modlitwy, sięga po Słowo Boże i nauczanie Kościoła. Dzięki temu odkrywa radość życia w jedności z Chrystusem i uczy się rozpoznawać Boży plan wobec swojego życia (por. Kol 1,9–12).

Ważnym elementem tej drogi jest także formacja. Mężczyzna św. Józefa pragnie wzrastać – duchowo, ludzko i w relacjach. Korzysta z pomocy wspólnoty, z formacji i z doświadczenia innych mężczyzn, aby dojrzewać w wierze i w odpowiedzialności za swoje życie.

Jednocześnie dba o właściwe priorytety. Wie, że Bóg jest na pierwszym miejscu, a odpowiedzialność za rodzinę jest jednym z najważniejszych powołań mężczyzny. Dlatego wspólnota Mężczyzn Świętego Józefa nie chce odciągać mężczyzn od rodzin, lecz pomagać im stawać się lepszymi mężami i ojcami. Wspieramy mężczyzn w odkrywaniu ich roli jako liderów w rodzinach i środowiskach, w których żyją i pracują.

Mężczyzna św. Józefa pragnie również służyć Kościołowi i światu.

W ten sposób jego życie staje się drogą radosnego odkrywania Bożego planu – życia, które ma sens, kierunek i cel.

7 cech Mężczyzny Świętego Józefa

1. Szuka Boga całym sercem

Mężczyzna św. Józefa nie zadowala się powierzchowną religijnością. Pragnie prawdziwej relacji z Bogiem i podejmuje wysiłek, aby Go szukać w modlitwie, w Słowie Bożym i w codziennym życiu.

„Będziecie Mnie szukać i znajdziecie Mnie, albowiem będziecie Mnie szukać z całego serca.” (Jr 29,13)

2. Jest uczniem Jezusa Chrystusa

Fundamentem jego życia jest osobista więź z Jezusem. Uczy się od Niego stylu życia opartego na pokorze, służbie i miłości.

„Kto chce być największy między wami, niech będzie waszym sługą.”
(Mt 20,26)

3. Żyje w braterstwie

Mężczyzna św. Józefa wie, że droga wiary nie jest drogą samotności. Potrzebuje innych mężczyzn, którzy będą go wspierać, zachęcać i pomagać mu wzrastać.

„Zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni drugich.” (1 Tes 5,11)

4. Podejmuje odpowiedzialność

Nie ucieka od odpowiedzialności za swoje życie. Podejmuje ją wobec Boga, swojej rodziny, wspólnoty i społeczeństwa.

„Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie.” (Łk 12,48)

5. Dbą o swoją rodzinę

Na wzór św. Józefa troszczy się o żonę i dzieci, traktując rodzinę jako jedno z najważniejszych powołań swojego życia. Pragnie być obecnym, odpowiedzialnym i kochającym mężem oraz ojcem.

„Mężowie, miłujcie żony, jak Chrystus umiłował Kościół.” (Ef 5,25)

6. Wzrasta poprzez formację

Mężczyzna św. Józefa nie zatrzymuje się w rozwoju. Pragnie dojrzywać w wierze, charakterze i odpowiedzialności. Korzysta z formacji, wspólnoty i doświadczenia innych, aby coraz bardziej upodabniać swoje życie do Ewangelii.

„Abyście postępowali w sposób godny Pana.” (Kol 1,10)

7. Służy Kościołowi i światu

Umocniony relacją z Chrystusem i wsparciem braci, Mężczyzna św. Józefa podejmuje misję w świecie. Staje się świadkiem wiary w rodzinie, w pracy i w społeczeństwie.

„Wy jesteście solą ziemi... Wy jesteście światłem świata.” (Mt 5,13–14)

Biblijne fundamenty Ruchu Mężczyzn Świętego Józefa

Szukanie Boga

„Będziecie Mnie szukać i znajdziecie Mnie, albowiem będziecie Mnie szukać z całego serca.”

(Jr 29,13)

Męska decyzja wiary

„Ja i mój dom służyć będziemy Panu.”

(Joz 24,15)

Bycie uczniem Jezusa

„Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze swój krzyż i niech Mnie naśladuje.”

(Łk 9,23)

Trwanie w Chrystusie

„Trwajcie we Mnie, a Ja w was.”

(J 15,4)

Naśladowanie Chrystusa

„Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze swój krzyż i niech Mnie naśladuje.”

(Łk 9,23)

Braterstwo

„Zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni drugich.”

(1 Tes 5,11)

Braterstwo i wzajemne umacnianie się

„Żelazo ostrzy się żelazem, a człowiek doskonali oblicze swego bliźniego.”

(Prz 27,17)

Odkrywanie Bożego powołania

„Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili.”

(Ef 2,10)

Współpraca z łaską Boga

„Wiemy, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra.”

(Rz 8,28)

Odpowiedzialność

„Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie.”

(Łk 12,48)

Miłość w rodzinie

„Mężowie, miłujcie żony, jak Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie.”

(Ef 5,25)

Misja w świecie

„Wy jesteście solą ziemi... Wy jesteście światłem świata.”

(Mt 5,13–14)

Życie Mężczyzny Świętego Józefa wyrasta ze Słowa Bożego – to ono kształtuje jego duchowość, relacje braterskie, odpowiedzialność za rodzinę i gotowość do współpracy z łaską Boga w codziennym życiu.

Święty Józef – patron i wzór duchowości MŚJ

Dlaczego patron

Święty Józef od wieków zajmuje szczególne miejsce w życiu Kościoła. Jako opiekun Jezusa i Maryi uczestniczy w sposób wyjątkowy w tajemnicy Wcielenia. Bóg powierza mu troskę o swojego Syna i powołuje do szczególnej misji w historii zbawienia.

Choć Ewangelia nie zapisuje ani jednego słowa św. Józefa, jego życie mówi bardzo wiele. W ciszy i wierności wypełnia wolę Boga, podejmując odpowiedzialność za swoją rodzinę i odpowiadając na Boże prowadzenie. Dlatego Kościół od wieków widzi w nim szczególny wzór dla mężczyzn.

Duchowość św. Józefa

Kościół widzi w nim nie tylko patrona rodzin i ludzi pracy, ale także wzór życia duchowego. Współczesna refleksja nad jego postacią została szczególnie pogłębiona w adhortacji apostołskiej **Redemptoris Custos** św. Jana Pawła II oraz w liście apostołskim **Patris Corde** papieża Franciszka. Dokumenty te ukazują Józefa jako wzór mężczyzny, który w prostocie życia realizuje wielkie powołanie.

Człowiek wiary

Duchowość Józefa wyrasta przede wszystkim z wiary. Ewangelia ukazuje go jako człowieka, który potrafi zaufać Bogu nawet wtedy, gdy nie rozumie do końca Jego planów.

Gdy w jego życie wkracza tajemnica Bożego działania, Józef nie buntuje się ani nie ucieka, lecz przyjmuje Boży plan. Jego wiara wyraża się w konkretnych decyzjach i w gotowości do działania.

Św. Jan Paweł II podkreśla, że Józef uczestniczył w tajemnicy zbawienia poprzez swoją wiarę i posłuszeństwo. w ten sposób stał się jednym z pierwszych świadków przyjścia Chrystusa na świat.

Człowiek posłuszeństwa

Jedną z najbardziej charakterystycznych cech Józefa jest posłuszeństwo Bogu. Ewangelia wielokrotnie podkreśla, że Józef **czynił tak, jak polecił mu anioł Pański**.

Jego życie pokazuje, że prawdziwa wolność człowieka nie polega na robieniu wszystkiego według własnej woli, lecz na gotowości przyjęcia woli Boga.

Człowiek odpowiedzialności

Bóg powierzył Józefowi niezwykłą odpowiedzialność: troskę o Jezusa i Maryję. Józef przyjął tę misję z pokorą, ale także z odwagą.

Papież Franciszek w **Patris Corde** nazywa Józefa „ojcem odpowiedzialnej miłości”. Jego ojcostwo nie polega jedynie na opiece materialnej, lecz na całkowitym oddaniu siebie dla dobra powierzonej mu rodziny.

Dla wielu mężczyzn postać Józefa staje się inspiracją do odkrywania własnego powołania do odpowiedzialności – w rodzinie, pracy i wspólnocie.

Człowiek pracy

Ewangelia nazywa Józefa cieślą. Jego życie jest zakorzenione w codziennej pracy, która pozwala utrzymać rodzinę i budować zwyczajne życie w Nazarecie.

Kościół widzi w tym ważny wymiar duchowości: praca nie jest jedynie obowiązkiem, lecz miejscem współpracy z Bogiem i służby innym ludziom.

Człowiek ciszy

Jednym z najbardziej uderzających rysów postaci Józefa jest jego milczenie. Ewangelia nie przekazuje ani jednego jego słowa.

Nie oznacza to jednak braku działania. Milczenie Józefa jest przestrzenią słuchania Boga i dojrzwania decyzji. W świecie pełnym hałasu jego postać przypomina o wartości ciszy, modlitwy i życia wewnętrznego.

Człowiek wiernej obecności

Józef jest obecny przy Jezusie i Maryi w najważniejszych momentach ich życia: w Betlejem, podczas ucieczki do Egiptu i w codzienności Nazaretu.

Jego przykład pokazuje, że prawdziwa miłość wyraża się nie tylko w wielkich gestach, lecz przede wszystkim w codziennej, wiernej obecności.

Człowiek bliski Jezusowi

Najgłębszym wymiarem duchowości Józefa jest jego szczególna bliskość z Jezusem. Bóg powierzył mu opiekę nad swoim Synem, a Jezus wzrastał w jego domu i pod jego opieką.

Dlatego św. Józef jest dla wielu chrześcijan szczególnym przewodnikiem w drodze do Chrystusa. Uczy on, że życie blisko Boga realizuje się przede wszystkim poprzez wierność w codziennych obowiązkach i gotowość do pełnienia woli Bożej.

Duchowość św. Józefa można streścić w kilku słowach: **wiara, posłuszeństwo, odpowiedzialność i wierna obecność**. Te właśnie cechy sprawiają, że jest on dla wielu mężczyzn wzorem życia chrześcijańskiego i przewodnikiem w drodze do dojrzałej wiary.

Święty Józef to bardzo aktualny wzorzec męskości. Pokazuje, że prawdziwa siła mężczyzny rodzi się z wiary, odpowiedzialności i wierności Bogu. Nie szukał wielkości dla siebie, ale przyjął zadanie, które powierzył mu Bóg. w ciszy i z odwagą podjął odpowiedzialność za Jezusa i Maryję, chroniąc i prowadząc swoją rodzinę. Jego życie przypomina, że męskość wyraża się nie w słowach, lecz w decyzjach i wierności podejmowanym zobowiązaniom. Józef uczy, że prawdziwy mężczyzna potrafi słuchać Boga i działać wtedy, gdy trzeba. Pokazuje także, że świętość rodzi się w codziennej pracy, trosce o rodzinę i wytrwałości w wierze. W świecie, który często gubi sens odpowiedzialności, jego przykład pozostaje niezwykle aktualny. Dlatego chcemy uczyć się od niego życia blisko Chrystusa i odwagi w podejmowaniu swojej drogi. Ruch Mężczyzn Świętego Józefa zaprasza mężczyzn, aby odkrywali na nowo piękno i siłę męskiego powołania. Idąc za przykładem św. Józefa, chcemy stawać się mężczyznami wiary, odpowiedzialności i służby.

Cechy

Człowiek sprawiedliwości

„Józef, mąż Jej, będąc człowiekiem sprawiedliwym...”

(Mt 1,19)

Człowiek posłuszeństwa Bogu

„Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański.”

(Mt 1,24)

Człowiek odpowiedzialności za rodzinę

„Wstał więc, wziął w nocy Dziecię i Jego Matkę i udał się do Egiptu.”

(Mt 2,14)

Człowiek odwagi w działaniu

„Wstał, wziął Dziecię i Jego Matkę i wrócił do ziemi Izraela.”

(Mt 2,21)

Człowiek codziennej wierności

„Kto w drobnej rzeczy jest wierny, ten i w wielkiej wierny będzie.”

(Łk 16,10)

Człowiek wzrastania

„Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.”

(Łk 2,52)

Człowiek życia ukrytego z Bogiem

„Czyż nie jest On synem cieśli?”

(Mt 13,55)

Św. Józef nie pozostawił po sobie słów – pozostawił przykład życia. Jego milcząca wierność, odpowiedzialność i posłuszeństwo Bogu stały się inspiracją dla drogi Mężczyzn Świętego Józefa.

Opis działalności

W ramach sieci Mężczyzn Świętego Józefa proponujemy budowanie w diecezjach i parafiach środowisk męskich wspólnot. Chcemy, aby przy parafiach i istniejących wspólnotach powstawały małe grupy mężczyzn, które będą wzajemnie wspierać się w drodze wiary, odpowiedzialności i służby Kościołowi.

Podstawą funkcjonowania tych środowisk jest program formacyjny „**72 godziny do Zmartwychwstałego Życia**”.

Program zakłada przeznaczenie **minimum 72 godzin w ciągu roku** na wspólne spotkania mężczyzn przed Bogiem. Przekłada się to na:

- comiesięczne spotkanie w małych grupach oparte na pracy z materiałami formacyjnymi – ok. 2 godziny miesięcznie
- coroczną lokalną konferencję dla mężczyzn – ok. 6 godzin
- coroczne weekendowe rekolekcje dla mężczyzn – ok. 42 godziny

Ten czas jest przestrzenią modlitwy, formacji i braterstwa. Wierzimy, że oddanie tych godzin Bogu owocuje przemianą życia i prowadzi mężczyzn do coraz pełniejszego uczestnictwa w życiu Zmartwychwstałego Chrystusa.

Równocześnie nie chcemy wyciągać mężczyzn ze środowisk, za które powinni brać odpowiedzialność. Naszym celem jest **wzmacnianie mężczyzn w rolach**, do których powołuje ich Bóg: jako mężów, ojców, liderów w pracy i odpowiedzialnych członków wspólnoty Kościoła.

Dlatego plan **72 godzin rocznie** jest planem realistycznym – pozwala na systematyczny rozwój duchowy, nie zaburzając równowagi życia rodzinnego i zawodowego.

Droga do życia zmartwychwstałego

Program „72 godziny do Zmartwychwstałego Życia” nie jest jedynie planem spotkań ani matematycznym wyliczeniem czasu przeznaczonego na formację. Jego sens jest głębszy. Jest zaproszeniem, aby mężczyzna wszedł w drogę duchową prowadzącą ku coraz pełniejszemu życiu w Chrystusie.

Liczba 72 godzin przypomina, że centrum chrześcijańskiej wiary jest Pascha Jezusa – Jego przejście przez krzyż do zmartwychwstania. Właśnie w tej tajemnicy odkrywamy źródło nowego życia. Spotykając się regularnie na modlitwie, w braterskiej wspólnotcie i w słuchaniu Słowa Bożego, uczymy się przeżywać własne życie w świetle tej Paschy.

Dlatego program 72 godzin jest zaproszeniem, aby razem z Chrystusem przechodzić drogę przemiany: od słabości do siły, od samotności do braterstwa, od życia skupionego na sobie do życia oddanego Bogu i ludziom. Wierzymy, że czas oddany Bogu przynosi owoce w codziennym życiu – w rodzinie, pracy i wspólnotcie Kościoła.

W ten sposób 72 godziny stają się nie tylko planem formacji, ale drogą prowadzącą ku **zmartwychwstałemu życiu w Jezusie Chrystusie**.

Dlaczego 72 godziny?

Liczba 72 nie jest przypadkowa. W Ewangelii św. Łukasza czytamy, że Jezus posłał **siedemdziesięciu dwóch uczniów**, aby szli przed Nim do miast i miejsc, do których sam zamierzał przyjść (por. Łk 10,1). Byli oni wysłani, aby przygotować drogę Panu i głosić bliskość Królestwa Bożego.

W tradycji biblijnej liczba ta symbolizuje także **powszechność misji**. Według starożytnego rozumienia świata narody ziemi miały liczbę siedemdziesięciu dwóch. Oznacza to, że Dobra Nowina przeznaczona jest dla wszystkich ludzi.

Program „72 godziny do Zmartwychwstałego Życia” przypomina więc, że formacja mężczyzny nie kończy się na jego osobistym rozwoju. Jest ona przygotowaniem do misji. Mężczyzna spotyka Chrystusa, wzrasta w wierze i braterstwie, aby następnie być świadkiem Ewangelii w rodzinie, w pracy i w świecie. Dlatego 72 godziny to nie tylko czas formacji, ale także czas przygotowania uczniów, którzy chcą iść i przemieniać świat mocą Ewangelii.

Mężczyzna, który spotkał Chrystusa, nie zatrzymuje tej łaski dla siebie — staje się świadkiem i posłanym.

Droga mężczyzny Świętego Józefa

Zapraszamy mężczyzn do przyjęcia kilku prostych zasad, które pomagają budować życie na Ewangelii:

- **Postaw Boga na pierwszym miejscu w swoim życiu.** Uczestnicz w niedzielnej Eucharystii wraz ze swoją rodziną.
- **Wzrastaj w chrześcijańskim uczniostwie.** Rozwijaj modlitwę osobistą i – jeśli to możliwe – uczestnicz częściej w Eucharystii.
- **Żyj w prawości i uczciwości.** Regularnie korzystaj z sakramentu pojednania.
- **Bądź wierny swojemu powołaniu.** Dbaj o relację z Bogiem, troszcz się o rodzinę i zachowuj właściwe priorytety w życiu.
- **Spotykaj się regularnie z braćmi.** Wspólnota pomaga wzrastać w wierze, odpowiedzialności i braterstwie.

Zapraszamy mężczyzn:

- do pogłębienia życia w swoim powołaniu poprzez zaangażowanie w małe grupy i posługi dla mężczyzn w parafiach
- do przyjęcia wielkiego wezwania Chrystusa do czynienia uczniów wszystkich narodów (por. Mt 28,19–20)
- do wspierania swoich duszpasterzy i służenia w parafii własnymi darami
- do budowania jedności chrześcijan ponad podziałami
- do dzielenia się Ewangelią i bycia świadkami Jezusa Chrystusa w środowiskach życia

Zapraszamy także do podejmowania odpowiedzialności za rozwój innych mężczyzn poprzez:

- dołączenie do powstającej grupy mężczyzn
- podjęcie się prowadzenia grupy we własnej parafii
- stawanie się ambasadorem Mężczyzn Świętego Józefa w swoim regionie.

Droga formacji

1. Spotkanie z Chrystusem

Początkiem drogi jest osobiste spotkanie z Jezusem. Mężczyzna odkrywa, że wiara nie jest tylko tradycją czy obowiązkiem, ale relacją z żywym Bogiem, który prowadzi jego życie.

2. Braterstwo i wspólnota

Mężczyzna nie idzie drogą wiary sam. w małej grupie spotyka innych mężczyzn, którzy wspierają się w modlitwie, dzieleniu doświadczeniem życia i wzajemnej odpowiedzialności.

3. Formacja i wzrost

Poprzez regularne spotkania, konferencje i rekolekcje mężczyzna pogłębia swoją wiarę, poznaje nauczanie Kościoła i uczy się wprowadzać Ewangelię w codzienne życie.

4. Odpowiedzialność za życie i rodzinę

Owocem formacji jest coraz dojrzsze podejmowanie odpowiedzialności za swoje życie, rodzinę, pracę i środowisko, w którym mężczyzna żyje.

5. Misja i świadectwo

Mężczyzna, który spotkał Chrystusa i wzrasta w wierze, staje się świadkiem Ewangelii. W rodzinie, pracy i wspólnocie dzieli się wiarą i pomaga innym odkrywać drogę do Boga.

Program „72 godziny do Zmartwychwstałego Życia” jest drogą prowadzącą od osobistego spotkania z Chrystusem do dojrzałej wiary, odpowiedzialności i misyjnego świadectwa.

Droga Mężczyzny Świętego Józefa

Chrystus → Braterstwo → Formacja → Odpowiedzialność → Misja

Mapa Mężczyzny Świętego Józefa

Ruch Mężczyzn Świętego Józefa jest drogą wzrastania w wierze, odpowiedzialności i służbie. Nie zaczyna się od wielkich decyzji, ale od prostego kroku – spotkania z innymi mężczyznami i otwarcia serca na działanie Boga.

Każdy mężczyzna może wejść na tę drogę w swoim tempie. Z czasem odkrywa jednak, że Bóg zaprasza go do coraz głębszej relacji z Nim oraz do odpowiedzialności za innych.

1. Spotkanie

Droga zaczyna się od pierwszego spotkania. Często jest to zaproszenie od przyjaciela, udział w konferencji dla mężczyzn lub przyście na spotkanie lokalnej grupy.

Na tym etapie mężczyzna poznaje wspólnotę i doświadcza, że nie jest sam w swoich pytaniach, zmaganiach i pragnieniu życia z Bogiem.

2. Braterstwo

Z czasem pojawia się potrzeba głębszej relacji z innymi mężczyznami. Dlatego ważnym elementem drogi są **małe grupy dzielenia**, w których mężczyźni uczą się modlitwy, szczerzej rozmowy i wzajemnego wsparcia.

To tutaj rodzi się prawdziwe męskie braterstwo.

3. Formacja

Kolejnym krokiem jest świadome wejście na drogę formacji. Jej podstawą jest program „**72 godziny do Zmartwychwstałego Życia**”, który poprzez regularne spotkania, dni skupienia i rekolekcje pomaga mężczyznom wzrastać w relacji z Bogiem.

Na tym etapie mężczyzna zaczyna coraz bardziej porządkować swoje życie według chrześcijańskich priorytetów:

Bóg – żona – dzieci – praca – służba.

4. Odpowiedzialność

Owoce formacji jest gotowość do podejmowania odpowiedzialności. Mężczyzna zaczyna angażować się w życie wspólnoty, wspiera innych i pomaga w prowadzeniu spotkań.

Często właśnie w tym czasie odkrywa w sobie dary, które Bóg złożył w jego życiu.

5. Służba

Niektórzy mężczyźni zostają zaproszeni do większej odpowiedzialności – prowadzenia grupy, animowania wspólnoty lub podejmowania innych posług w Kościele.

Lider Mężczyzn Świętego Józefa nie jest kimś, kto stoi ponad wspólnotą, lecz kimś, kto idzie pierwszy i pomaga innym iść tą samą drogą.

6. Misja

Dojrzała wspólnota mężczyzn nie zatrzymuje się na sobie.

Zaczyna zapraszać kolejnych mężczyzn i pomagać im odkrywać ich powołanie.

W ten sposób powstają nowe grupy, nowe środowiska braterstwa i nowe miejsca formacji mężczyzn w Kościele.

Droga Mężczyzn Świętego Józefa prowadzi od spotkania z Chrystusem, przez braterstwo i formację, do odpowiedzialności i służby w Kościele.

Dekalog Mężczyzny Świętego Józefa

- 1. Jezus Chrystus jest Panem mojego życia.**
Na Nim buduję swoją wiarę, decyzje i przyszłość.
- 2. Szukam Boga całym sercem.**
W modlitwie, w Słowie Bożym i w codziennym życiu uczę się rozpoznawać Jego wolę.
- 3. Nie idę sam.**
Potrzebuję braci, którzy pomogą mi wzrastać w wierze i odpowiedzialności.
- 4. Biorę odpowiedzialność za swoje życie.**
Nie uciekam od trudnych decyzji ani od wyzwań, które stawia przede mną życie.
- 5. Dbam o moją rodzinę.**
Pragnę być wiernym mężem i odpowiedzialnym ojcem, na wzór św. Józefa.
- 6. Wzrastam i podejmuję formację.**
Nie zatrzymuję się w rozwoju, lecz uczę się dojrzewać duchowo i ludzko (intelektualnie, emocjonalnie i społecznie).
- 7. Pracuję uczciwie i żyję odpowiedzialnie.**
Moja codzienność jest miejscem służby Bogu i ludziom.
- 8. Służę Kościołowi.**
Jestem jego częścią i chcę aktywnie uczestniczyć w jego życiu i misji.
- 9. Nie wstydzę się wiary.**
Chcę być świadkiem Chrystusa w rodzinie, pracy i społeczeństwie.
- 10. Pragnę świętości.**
Wierzę, że Bóg powołał mnie do życia, które ma sens, cel i wieczną perspektywę.

Mężczyzna Świętego Józefa to uczeń Jezusa Chrystusa, który we wspólnocie braci uczy się odpowiedzialności za swoje życie, rodzinę, Kościół i świat.

Trzy filary duchowości Mężczyzn Świętego Józefa

Duchowość Mężczyzn Świętego Józefa opiera się na trzech filarach: **kerygmatycznym, charyzmatycznym i eklezjalnym**. Wyznaczają one kierunek formacji i pomagają zachować jedność drogi we wszystkich grupach.

Filar kerygmatyczny – spotkanie z Jezusem

Pierwszym fundamentem jest osobiste spotkanie z Jezusem Chrystusem. Mężczyzna Świętego Józefa nie buduje swojej wiary jedynie na tradycji czy zwyczaju, ale na żywej relacji z Chrystusem, który zbawia i przemienia życie. Ten filar prowadzi do odkrywania Ewangelii jako dobrej nowiny dla własnego życia oraz do podejmowania drogi uczniostwa.

Filar charyzmatyczny – życie w Duchu Świętym

Drugim filarem jest otwartość na działanie Ducha Świętego. To On daje siłę do przemiany życia, prowadzi wspólnotę i obdarza ludzi różnymi darami niezbędnymi do budowania Kościoła.

Dlatego duchowość MŚJ obejmuje modlitwę, rozeznanie duchowe oraz gotowość do przyjmowania darów, które Bóg daje dla dobra wspólnoty.

Filar eklezjalny – życie w Kościele

Trzecim filarem jest zakorzenienie w Kościele. Mężczyzna Świętego Józefa wzrasta w wierze poprzez życie sakramentalne, jedność z pasterzami oraz służbę we wspólnocie Kościoła.

Naszym celem nie jest tworzenie środowiska obok Kościoła, lecz budowanie męskiej formacji, która służy życiu parafii i całego Kościoła.

Z tych trzech filarów rodzi się praktyka życia mężczyzny: modlitwa, braterstwo, formacja i służba.

Trzy filary duchowości przekładają się na konkretne elementy życia mężczyzny. W praktyce realizują się one w siedmiu wymiarach drogi Mężczyzn Świętego Józefa.

Filar kerymatyczny

prowadzi do:

- życia z Jezusem w centrum,
- modlitwy i życia Słowem Bożym.

Filar charyzmatyczny

prowadzi do:

- życia w Duchu Świętym,
- budowania braterstwa,
- rozeznawania darów i powołania.

Filar eklezjalny

prowadzi do:

- odpowiedzialności za rodzinę i powołanie,
- drogi formacji,
- służby w Kościele i misji.

Po co nam Stowarzyszenie?

Mężczyźni Świętego Józefa są ruchem mężczyzn, którzy pragną wzrastać w wierze i odpowiedzialności za swoje życie, rodziny oraz Kościoł. Z biegiem lat powstała sieć grup działających w wielu parafiach i wspólnotach w Polsce i poza jej granicami. Aby ta droga mogła rozwijać się w sposób odpowiedzialny i trwały, potrzebna była struktura, która będzie służyć jedności, formacji i współpracy.

Dlatego powstało Stowarzyszenie Mężczyzn Świętego Józefa.

W jedności z Kościołem

Jednym z najważniejszych powodów powstania Stowarzyszenia jest pragnienie, aby nasza droga była przeżywana w **Kościele i razem z Kościołem**, a nie obok niego. Nie chcemy wydeptywać własnych ścieżek ani budować inicjatywy niezależnej od życia Kościoła. Przeciwnie – chcemy, aby formacja

mężczyzn była zakorzeniona w jego autorytecie, nauczaniu i duszpasterskiej misji.

Dlatego Mężczyźni Świętego Józefa działają dziś jako **ogólnopolskie prywatne stowarzyszenie wiernych**, które pozostaje w jedności z Konferencją Episkopatu Polski. Taka forma działania daje naszej drodze jasne miejsce w życiu Kościoła.

Jasność odpowiedzialności i formacji

Kościół, poprzez pismo, które skierowała do nas **Dykasteria ds. Świeckich, i Życia Rodzinnego**, wskazuje na potrzebę większej przejrzystości i odpowiedzialności w ruchach i wspólnotach świeckich. Obejmuje to kilka ważnych elementów.

Po pierwsze, potrzebna jest **policzalność ruchu** – umiejętność jasnego określenia, kto rzeczywiście należy do drogi formacyjnej, a kto pozostaje jedynie jej sympatykiem.

Po drugie, konieczna jest **czytelna struktura odpowiedzialności**. Kościół powinien wiedzieć, kto za kogo odpowiada, kto prowadzi formację i kto podejmuje decyzje go dotyczące.

Po trzecie, ważny jest **jasny program formacji**, który pomaga mężczyznom wzrastać w wierze i odpowiedzialności, a liderom daje narzędzia do prowadzenia innych.

Bezpieczeństwo duchowe

Takie uporządkowanie życia ruchu nie jest jedynie kwestią organizacyjną. Służy ono przede wszystkim **bezpieczeństwu duchowemu** i trosce o jakość życia chrześcijańskiego.

Dzięki zakorzenieniu w nauczaniu Kościoła oraz jasnym zasadom formacji mężczyźni mogą mieć pewność, że droga, którą idą, prowadzi ich do dojrzałej wiary, a nie do przypadkowych czy indywidualnych interpretacji duchowości.

Droga formacji

Jasne zasady pomagają również rozróżnić różne poziomy zaangażowania. Wokół grup zawsze pojawiają się osoby, które sympatyzują z jej działalno-

ścią i uczestniczą w niektórych wydarzeniach. Jednocześnie są mężczyźni, którzy decydują się wejść na drogę formacji i podjąć odpowiedzialność za własny rozwój duchowy.

Takie rozróżnienie jest naturalne i potrzebne. Pomaga jasno określić, kto jest uczestnikiem drogi formacyjnej, a kto pozostaje jej sympatykiem.

Jedność drogi

Podobnie jest z grupami. w wielu miejscach powstają inicjatywy męskie, które szukają własnych form działania i własnej drogi duchowej. Jest to naturalny przejaw różnorodności w Kościele. Grupy, które chcą iść drogą Mężczyzn Świętego Józefa, przyjmują wspólny program formacji i pozostają w jedności ze Stowarzyszeniem. Dzięki temu możliwe jest budowanie jednej, spójnej drogi formacyjnej.

Narzędzie służby

Stowarzyszenie nie jest celem samym w sobie. Jest narzędziem, które pomaga budować jedność, zapewniać dobrą formację i wspierać rozwój środowisk mężczyzn w parafiach.

Jego zadaniem jest służba Kościołowi i mężczyznom – tak, aby coraz więcej mężczyzn mogło odkrywać swoje powołanie do wiary, odpowiedzialności i świętości.

Stowarzyszenie Mężczyzn Świętego Józefa pomaga budować drogę formacji mężczyzn w jedności z Kościołem, zapewniając jej jasne zasady, odpowiedzialność i bezpieczeństwo duchowe.

Dlaczego Kościół potrzebuje uporządkowanych ruchów świeckich

Współczesny Kościół coraz wyraźniej podkreśla znaczenie powołania świeckich w jego misji. Ruchy, wspólnoty i stowarzyszenia są ważną przestrzenią wzrostu wiary oraz zaangażowania w życie Kościoła. Jednocześnie doświadczenie ostatnich dziesięcioleci pokazuje, że rozwój takich środowisk wymaga jasnych zasad, odpowiedzialności i zakorzenienia w autorytecie Kościoła. Kościół wielokrotnie przypomina, że charyzmaty rodzące się wśród wiernych są darem Ducha Świętego, ale potrzebują także rozeznania i potwierdzenia ze strony Kościoła. Dzięki temu mogą rozwijać się w jedności z całą wspólnotą i służyć jej budowaniu.

Dlatego w ostatnich latach Stolica Apostolska, szczególnie poprzez **Dykasterię ds. Świeckich i Życia Rodzinnego** zwraca uwagę na potrzebę przejrzystości w funkcjonowaniu ruchów i wspólnot świeckich. Obejmuje to między innymi jasną strukturę odpowiedzialności, czytelne zasady przynależności oraz spójny program formacji.

Takie uporządkowanie pomaga chronić wspólnoty przed nadmiernym indywidualizmem, przypadkowymi interpretacjami duchowości czy zbyt silnym skupieniem wokół pojedynczych osób. Pozwala natomiast budować trwałe środowiska formacji, które mogą służyć Kościołowi przez długie lata. W tym sensie stowarzyszenia i wspólnoty działające w jedności z Kościołem stają się ważnym narzędziem jego misji. Pomagają wiernym wzrastać w wierze, odkrywać swoje powołanie oraz podejmować odpowiedzialność za życie wspólnoty.

Uporządkowane ruchy i wspólnoty świeckich pomagają Kościołowi realizować jego misję, łącząc spontaniczność charyzmatów z jednością i odpowiedzialnością w całej wspólnotie wierzących.

Rola kapelana w grupie

Grupy Mężczyzn Świętego Józefa są inicjatywą ludzi świeckich. Powstają one z pragnienia mężczyzn, którzy chcą razem wzrastać w wierze, modlitwie i odpowiedzialności za swoje życie. Dlatego powstanie grupy nie jest uzależnione od stałej obecności kapłana.

Nie chcemy, aby ograniczona liczba księży była przeszkodą w powstawaniu środowisk mężczyzn. W wielu parafiach kapłani mają już bardzo wiele obowiązków duszpasterskich. Dlatego podstawową odpowiedzialność za spotkania i rozwój grupy podejmują **świeccy liderzy**.

Jednocześnie zależy nam, aby grupy pozostawały w jedności z duszpasterzami i życiem parafii. Dlatego naturalną i bardzo cenną rolę odgrywa **kapelan lub duszpasterz**, który towarzyszy wspólnocie.

Rolą kapelana nie jest prowadzenie wszystkich spotkań ani organizowanie życia grupy. Jego obecność ma przede wszystkim charakter **duchowego wsparcia i duszpasterskiego towarzyszenia**. Kapłan pomaga wspólnocie

zachować jedność z Kościołem, wspiera ją swoją modlitwą i – gdy jest to możliwe – towarzyszy jej poprzez nauczanie, spowiedź czy celebrację Eucharystii.

W praktyce oznacza to, że grupa może spotykać się regularnie pod przewodnictwem lidera świeckiego, a kapłan uczestniczy w jej życiu w miarę swoich możliwości duszpasterskich.

W tej roli szczególnie ważna jest postawa towarzyszenia. Kapłan nie jest w grupie „strażnikiem ortodoksji” ani kimś, kto pełni rolę inkwizytora kontrolującego wypowiedzi uczestników. Jego zadaniem jest raczej czuwanie nad jednością wspólnoty z Kościołem oraz pomaganie mężczyznom w dojrzewaniu w wierze.

Dlatego ważnym elementem spotkań jest **duch synodalności** – styl słuchania i rozeznawania, w którym każdy uczestnik ma przestrzeń, aby się wypowiedzieć, zostać wysłuchanym i podzielić się swoim doświadczeniem wiary. Kapłan, towarzysząc wspólnocie, pomaga budować taką atmosferę wzajemnego szacunku i odpowiedzialności.

W praktyce oznacza to, że grupa może spotykać się regularnie pod przewodnictwem lidera świeckiego, a kapłan uczestniczy w jej życiu w miarę swoich możliwości duszpasterskich.

Taki model pozwala rozwijać środowiska mężczyzn bez nadmiernego obciążania kapłanów, a jednocześnie zachować żywą więź wspólnoty z Kościołem.

Grupa Mężczyzn Świętego Józefa rodzi się z inicjatywy świeckich mężczyzn, ale rozwija się najlepiej wtedy, gdy wzrasta w jedności z duszpasterzami i życiem Kościoła.

Wizja wspólnoty wokół kapłana

Założyciel ruchu Mężczyzn Świętego Józefa, **Donald Turbitt**, często podkreślał prostą, ale bardzo głęboką intuicję: Jezus, rozpoczynając swoją misję, nie działał sam. Wokół siebie zgromadził **dwunastu mężczyzn**, z którymi dzielił życie, modlitwę i drogę uczniostwa.

Ta ewangeliczna intuicja stała się inspiracją dla wizji pracy z mężczyznami w Kościele. Donald Turbitt zachęcał, aby każdy kapłan miał wokół siebie **grupę kilku lub kilkunastu mężczyzn**, którzy wspólnie będą wzrastali w wierze, modlili się i podejmowali odpowiedzialność za życie parafii.

Nie chodzi o tworzenie zamkniętego kręgu ani elitarniej grupy, ale o budowanie **zdrowej wspólnoty braterstwa**, która wspiera zarówno kapłana, jak i świeckich.

Taka grupa może stać się zapleczem modlitwy, służby i odpowiedzialności w parafii. Mężczyźni uczą się w niej wiary, braterstwa i przywództwa, a jednocześnie stają się wsparciem dla duszpasterza w jego posłudze.

Warto pamiętać, że **kapłan również potrzebuje wspólnoty**. Choć jego powołanie ma szczególny charakter, pozostaje on człowiekiem, który – tak jak inni – potrzebuje relacji, wsparcia i przestrzeni do szczerej rozmowy.

Dlatego grupa mężczyzn wokół duszpasterza może stać się także miejscem wzajemnego umocnienia i modlitwy. W takiej przestrzeni rodzi się zaufanie, które pozwala razem rozeznawać drogę parafii i podejmować nowe inicjatywy duszpasterskie.

Wizja ta nie polega na tworzeniu struktury władzy, lecz na budowaniu **wspólnoty uczniów**, którzy – każdy według swojego powołania – chcą razem służyć Chrystusowi i Kościołowi.

W wielu miejscach świata doświadczenie pokazuje, że gdy wokół kapłana powstaje grupa odpowiedzialnych mężczyzn, zaczyna się zmieniać życie parafii. Rodzi się większe zaangażowanie świeckich, rozwija się życie modlitwy, a wspólnota Kościoła staje się bardziej żywa.

Wyobraźmy sobie Kościół, w którym przy każdej parafii stoi grupa kilkunastu mężczyzn modlących się za swojego kapłana, wspierających go i razem z nim biorących odpowiedzialność za życie wspólnoty.

Parafia z dwunastoma mężczyznami

Jak zmienia się życie wspólnoty

No więc wyobraźmy sobie parafię, w której wokół kapłana powstaje grupa kilkunastu mężczyzn. Nie są to ludzie wyjątkowi ani idealni. To zwyczajni mężowie, ojcowie i pracownicy, którzy postanowili wziąć odpowiedzialność za swoje życie duchowe i za życie Kościoła.

Z czasem taka grupa zaczyna zmieniać oblicze wspólnoty.

1. Kapłan nie jest sam

Jednym z największych wyzwań współczesnego duszpasterstwa jest samotność kapłana. W wielu parafiach ksiądz pozostaje jedyną osobą odpowiedzialną za niemal wszystkie inicjatywy duszpasterskie.

Grupa dojrzałych mężczyzn staje się dla niego realnym wsparciem: modlą się za niego, pomagają w organizacji życia parafii i współdzielą odpowiedzialność za wspólnotę.

2. Wzrasta życie modlitwy

Mężczyźni, którzy zaczynają spotykać się na modlitwie, wnoszą nową dynamikę w życie parafii. Pojawiają się adoracje, wspólne modlitwy w intencji rodzin, modlitwa za kapłanów czy inicjatywy modlitwy za parafię.

Życie modlitwy przestaje być tylko indywidualnym wysiłkiem – staje się doświadczeniem wspólnoty.

3. Ożywia się odpowiedzialność świeckich

Gdy mężczyźni zaczynają brać odpowiedzialność za swoje życie duchowe, naturalnie pojawia się gotowość do służby. Jedni angażują się w dzieła miłosierdzia, inni w organizację wydarzeń parafialnych, jeszcze inni w pomoc rodzinom przeżywającym trudności.

Parafia przestaje być miejscem, w którym wszystko robi ksiądz. Staje się wspólnotą ludzi współodpowiedzialnych za Kościół.

4. Wzmacniają się rodziny

Gdy zmienia się życie mężczyzn, zmienia się także życie ich rodzin. Mężczyzna, który modli się, rozmawia o wierze i stara się żyć Ewangelią, zaczyna inaczej przeżywać swoje powołanie jako mąż i ojciec.

Owoce pracy z mężczyznami jest często **odnowa życia rodzinnego**.

5. Powstaje środowisko braterstwa

Jedną z największych potrzeb współczesnych mężczyzn jest brak prawdziwych relacji. Wspólnota mężczyzn tworzy przestrzeń, w której można rozmawiać o wierze, pracy, rodzinie i własnych zmaganiach.

Tak rodzi się braterstwo – relacja, która daje siłę do podejmowania odpowiedzialności.

6. Parafia staje się miejscem misji

Mężczyźni, którzy sami doświadczyli przemiany życia, zaczynają zapraszać innych. Naturalnie pojawiają się nowe inicjatywy: spotkania dla mężczyzn, rekolekcje, warsztaty czy wydarzenia ewangelizacyjne.

Parafia zaczyna wychodzić do ludzi, którzy wcześniej pozostawali na marginesie życia Kościoła.

Wizja dla parafii

Nie potrzeba wielkich struktur, aby zmienić życie parafii. Czasem wystarczy **kilkunastu mężczyzn**, którzy spotykają się regularnie, modlą się razem i uczą się żyć Ewangelią w codzienności. Od takich małych grup bardzo często zaczyna się odnowa całych parafii.

Dlaczego odnowa Kościoła często zaczyna się od mężczyzn?

W wielu miejscach świata doświadczenie duszpasterskie pokazuje pewną prawidłowość: gdy mężczyźni zaczynają na nowo odkrywać swoją wiarę i odpowiedzialność, zmienia się życie rodzin, a wraz z nim także życie wspólnot parafialnych.

Nie oznacza to oczywiście, że kobiety nie odgrywają w Kościele kluczowej roli. Przeciwnie – w wielu parafiach to właśnie kobiety przez lata podtrzymują życie modlitwy i wspólnoty. Jednak doświadczenie pokazuje, że gdy mężczyźni pozostają bierni lub nieobecni, życie religijne rodzin i wspólnot staje się mniej stabilne.

Mężczyzna ma szczególną rolę w budowaniu środowiska życia. Jego postawa wpływa na atmosferę domu, sposób wychowania dzieci i styl przeżywania wiary w rodzinie. Gdy mężczyzna podejmuje odpowiedzialność za swoje życie duchowe, bardzo często pociąga za sobą innych.

Badania socjologiczne prowadzone w różnych krajach pokazują, że gdy ojciec angażuje się w życie religijne, prawdopodobieństwo przekazania wiary dzieciom jest znacząco wyższe niż wtedy, gdy praktykuje tylko matka. Oznacza to, że formacja mężczyzn ma ogromne znaczenie dla przyszłości wiary w rodzinach.

Dlatego duszpasterstwo mężczyzn nie jest konkurencją wobec innych form duszpasterstwa w Kościele. Jest raczej **uzupełnieniem i wzmocnieniem życia całej wspólnoty**.

Mężczyźni, którzy zaczynają spotykać się razem, modlić się i rozmawiać o swojej wierze, odkrywają nowe poczucie odpowiedzialności. Z czasem zaczynają angażować się w życie parafii, wspierać kapłanów i podejmować inicjatywy służące innym.

Tak rodzi się środowisko, które pomaga nie tylko samym mężczyznom, ale całej wspólnotie Kościoła.

Dlatego coraz więcej duszpasterzy na świecie odkrywa, że jednym z ważnych elementów odnowy życia parafialnego jest **praca z mężczyznami i budowanie wspólnot braterstwa**.

Nie chodzi o tworzenie nowych struktur czy programów. Chodzi o coś znacznie prostszego: o mężczyzn, którzy razem szukają Boga i uczą się żyć Ewangelią w codzienności.

Bo kiedy mężczyźni powstają i zaczynają żyć swoją wiarą, bardzo często zaczyna zmieniać się całe środowisko, w którym żyją.

Kim jest lider Mężczyzn Świętego Józefa

Lider Mężczyzn Świętego Józefa jest przede wszystkim mężczyzną, który sam idzie drogą formacji. Nie jest on kimś, kto stoi ponad innymi, lecz kimś, kto pierwszy podejmuje wysiłek wzrastania w wierze i odpowiedzialności, aby pomagać w tej drodze innym mężczyznom.

Podstawą jego posługi jest osobista relacja z Jezusem Chrystusem. Lider wie, że nie prowadzi grupy własną siłą ani własnymi pomysłami, lecz służy temu, aby inni mężczyźni mogli spotkać Chrystusa i odkrywać swoje powołanie.

W tej drodze ważna jest także pokora. Bóg często wybiera to, co słabe i niepozorne, aby objawić swoją moc. Lider Mężczyzn Świętego Józefa nie jest więc człowiekiem doskonałym ani kimś, kto zna wszystkie odpowiedzi. Jest raczej mężczyzną, który sam doświadcza drogi przemiany i wzrostu. Idąc tą drogą, zaprasza innych, aby szli razem z nim. Dlatego lider nie prowadzi innych tam, gdzie sam nie był. Najpierw pozwala, aby Bóg działał w jego własnym życiu, a dopiero potem zaprasza innych mężczyzn do wejścia na tę samą drogę.

Lider jest także człowiekiem braterstwa. Nie działa sam, ale buduje wspólnotę mężczyzn, którzy wzajemnie się wspierają i pomagają sobie wzrastać. Jego zadaniem jest tworzenie przestrzeni, w której mężczyźni mogą modlić się razem, rozmawiać o swoim życiu i wspólnie szukać Bożej woli.

Jednym z ważnych zadań lidera jest troska o wierność drodze formacji Mężczyzn Świętego Józefa. Dlatego korzysta on z proponowanych materiałów formacyjnych i dba o to, aby spotkania pomagały uczestnikom wzrastać w wierze oraz w odpowiedzialności za rodzinę, Kościół i społeczeństwo. Lider współpracuje również z duszpasterzami parafii. Buduje z nimi relację opartą na zaufaniu i jedności, dzięki czemu wspólnota mężczyzn może służyć życiu Kościoła.

Ważną cechą lidera jest także postawa służby. Wspólnota mężczyzn nie jest miejscem budowania własnej pozycji ani szukania wpływu. Lider pomaga innym wzrastać, dzieląc się swoim doświadczeniem i wspierając ich w drodze wiary.

Dlatego lider Mężczyzn Świętego Józefa jest przede wszystkim **mężczyzną odpowiedzialności** – człowiekiem wiary, braterstwa i służby.

Lider Mężczyzn Świętego Józefa to mężczyzna, który sam idzie drogą przemiany i wzrostu, a swoim życiem zaprasza innych, aby razem z nim szli ku dojrzałej wierze i odpowiedzialności.

Cechy Bożego lidera i pokusy na tej drodze

Droga lidera w Kościele jest drogą służby. Bóg często powierza odpowiedzialność ludziom zwyczajnym, którzy pozwalają Mu działać w swoim życiu. Dlatego lider Mężczyzn Świętego Józefa nie jest człowiekiem doskonałym, lecz kimś, kto uczy się współpracować z łaską Boga. Na tej drodze pojawiają się zarówno cnoty, które warto rozwijać, jak i pokusy, których trzeba być świadomym.

Pokora – zamiast pychy

Boży lider pamięta, że to Bóg jest źródłem wszelkiego dobra. Jego rolą jest służba i prowadzenie innych do Chrystusa. Największą pokusą jest przekonanie, że wspólnota jest jego dziełem lub że to on sam jest jej najważniejszym punktem.

Służba – zamiast szukania wpływu

Lider w Kościele jest przede wszystkim sługą. Jego zadaniem jest pomaganie innym we wzrastaniu w wierze. Pokusą jest traktowanie wspólnoty jako przestrzeni budowania własnej pozycji lub wpływu.

Wierność – zamiast zniechęcenia

Droga formacji jest długim procesem. Boży lider uczy się wytrwałości i cierpliwości. Pokusą jest zniechęcenie, gdy owoce nie pojawiają się od razu.

Braterstwo – zamiast samotności lidera

Lider nie jest samotnym bohaterem. Potrzebuje innych mężczyzn, którzy będą go wspierać i pomagać mu wzrastać. Pokusą jest zamknięcie się w przekonaniu, że wszystko trzeba zrobić samemu.

Posłuszeństwo Kościołowi – zamiast budowania własnej drogi

Boży lider działa w jedności z Kościołem i jego pasterzami. Wie, że wspólnota jest częścią większego dzieła Boga. Pokusą jest tworzenie własnej wizji wspólnoty niezależnej od Kościoła.

Odpowiedzialność – zamiast kontroli

Lider troszczy się o rozwój wspólnoty, ale nie próbuje kontrolować wszystkiego. Uczy się powierzać zadania innym i budować zaufanie. Pokusą jest nadmierna kontrola lub przekonanie, że tylko on potrafi zrobić coś dobrze.

Zaufanie Bogu – zamiast polegania tylko na sobie

Ostatecznie to Bóg prowadzi wspólnotę i przemienia ludzkie serca. Lider współpracuje z taską, ale wie, że nie wszystko zależy od niego. Pokusą jest opieranie się wyłącznie na własnych siłach i strategiach.

Boży lider nie jest człowiekiem bez słabości. Jest mężczyzną, który w swoich słabościach uczy się ufać Bogu i pozwala Mu prowadzić innych poprzez swoje życie.

Droga rozwoju lidera Mężczyzn Świętego Józefa

W Mężczyznach Świętego Józefa lider nie pojawia się od razu. Jest on owocem drogi formacji, która prowadzi mężczyznę od osobistego spotkania z Chrystusem do dojrzałej odpowiedzialności za innych.

Dlatego w naszym środowisku liderzy nie są wybierani jedynie ze względu na zdolności organizacyjne czy naturalne predyspozycje. Rodzą się oni z doświadczenia drogi wiary, braterstwa i służby.

Ta droga realizowana jest poprzez **program formacji do służby**, który pomaga mężczyznom stopniowo dojrzewać do odpowiedzialności za innych.

1. Uczeń

Droga zaczyna się od osobistego spotkania z Jezusem Chrystusem. Mężczyzna odkrywa, że wiara jest relacją z żywym Bogiem i zaczyna budować swoje życie na modlitwie, Słowie Bożym i sakramentach.

2. Brat

Kolejnym krokiem jest wejście w relację z innymi mężczyznami. W małej grupie rodzi się braterstwo, wzajemne wsparcie i odpowiedzialność za siebie nawzajem.

3. Człowiek formacji

Mężczyzna zaczyna świadomie podejmować drogę wzrostu. Uczy się patrzeć na swoje życie w świetle Ewangelii, porządkować priorytety i rozwijać swoją relację z Bogiem.

4. Człowiek służby

Owoce formacji staje się gotowość do służenia innym. Mężczyzna angażuje się w życie wspólnoty, pomaga w organizowaniu spotkań i wspiera innych w drodze wiary.

5. Lider

Z czasem niektórzy mężczyźni zostają zaproszeni do większej odpowiedzialności. Lider nie jest kimś, kto stoi ponad wspólnotą, lecz kimś, kto idzie pierwszy i pomaga innym iść tą samą drogą.

W Mężczyznach Świętego Józefa lider rodzi się z drogi uczniostwa, braterstwa i służby – a jego najważniejszym zadaniem jest pomagać innym mężczyznom spotkać Chrystusa i wzrastać w wierze.

Zaproszenie dla mężczyzn

W sercu każdego mężczyzny Bóg złożył pragnienie życia, które ma sens; pragnienie odwagi, odpowiedzialności i wierności; pragnienie, aby kochać i chronić tych, którzy zostali mu powierzeni.

Współczesny świat nie zawsze pomaga odkryć to powołanie. Wielu mężczyzn doświadcza dziś samotności, zagubienia i braku sensu. Tymczasem Bóg nie przestaje wzywać mężczyzn, aby powstawali i podejmowali odpowiedzialność za swoje życie, rodziny i wspólnoty.

Droga Mężczyzn Świętego Józefa jest zaproszeniem, aby odpowiedzieć na to wezwanie. Nie jest to droga dla ludzi doskonałych, lecz dla tych, którzy chcą wzrastać. Dla mężczyzn, którzy chcą szukać Boga całym sercem i uczyć się żyć Ewangelią w codzienności.

Nie trzeba być kimś wyjątkowym, aby wejść na tę drogę. Wystarczy gotowość, aby zrobić pierwszy krok: spotkać się z innymi mężczyznami, wspólnie modlić się, słuchać Słowa Bożego i uczyć się braterstwa.

Ruch Mężczyzn Świętego Józefa jest miejscem, w którym mężczyźni mogą odkrywać swoją tożsamość i powołanie. Jest przestrzenią wzrostu, wzajemnego wsparcia i formacji.

Jeżeli w Twoim sercu pojawia się pragnienie, aby wzrastać w wierze i odpowiedzialności, nie odkładaj tego na później. Bóg często zaczyna wielkie rzeczy od małych kroków. Być może pierwszym krokiem jest rozmowa z innymi mężczyznami w Twojej parafii. Być może zaproszenie kilku przyjaciół na wspólną modlitwę. Być może decyzja, aby samemu wejść na drogę formacji.

Droga Mężczyzn Świętego Józefa jest otwarta dla każdego mężczyzny, który chce szukać Boga i żyć w świetle Ewangelii. Bóg nadal powołuje mężczyzn, aby powstawali i podejmowali odpowiedzialność za świat, który im powierzył. Być może dziś zaprasza właśnie Ciebie.

Wspólna droga

Ruch Mężczyzn Świętego Józefa rodził się oddolnie – z pragnienia mężczyzn, którzy chcieli razem szukać Boga, modlić się i wzrastać w odpowiedzialności za swoje życie, rodziny i Kościoł. Z czasem okazało się jednak, że aby to dzieło mogło rozwijać się w sposób trwały i bezpieczny, potrzebna jest wspólna struktura.

Dlatego powstało **Stowarzyszenie Mężczyźni Świętego Józefa** – jako narzędzie służące jedności, przejrzystości i wspólnej odpowiedzialności za drogę, którą idziemy.

Nie tworzymy struktury dla samej struktury. Tworzymy ją po to, aby mężczyźni mogli **iść razem – w Kościele i z Kościołem**.

Idziemy z Kościołem

Kościół zachęca wspólnoty świeckich do działania w jedności z pasterzami. Dlatego Mężczyźni Świętego Józefa zdecydowali się na drogę **eklezyjalnej rekognicji** i działania w ramach prywatnego stowarzyszenia wiernych.

Oznacza to, że nie budujemy własnych ścieżek obok Kościoła, ale rozwijamy nasze dzieło w **jedności z jego nauczaniem i pasterzami**.

Taka forma daje bezpieczeństwo zarówno wspólnotcie, jak i mężczyznom, którzy w niej wzrastają.

Przejrzystość i odpowiedzialność

W ostatnich latach Kościół – m.in. poprzez Dykasterię ds. Świeckich, Rodziny i Życia – podkreśla potrzebę większej przejrzystości w ruchach i wspólnotach.

Dlatego ważne jest, aby:

- było wiadomo, kto należy do wspólnoty,
- kto ponosi odpowiedzialność za poszczególne obszary działania,
- jaka jest droga formacji i wzrostu duchowego.

Stowarzyszenie pomaga wprowadzić tę przejrzystość poprzez rejestr członków, jasne role i odpowiedzialności oraz wspólny program formacji.

Jakość życia duchowego

Naszym celem nie jest jedynie tworzenie spotkań dla mężczyzn, ale **formowanie uczniów Jezusa Chrystusa**. Dlatego droga Mężczyzn Świętego Józefa opiera się na jasnym programie formacyjnym prowadzącym do służby w Kościele.

Jego centrum stanowi program „**72 godziny do Zmartwychwstałego Życia**”, który prowadzi mężczyzn przez regularną modlitwę, braterstwo i rekolekcje do coraz głębszej relacji z Chrystusem.

Stowarzyszenie pomaga zachować **spójność tej drogi** we wszystkich grupach.

Droga formacji i odpowiedzialności

W ramach stowarzyszenia wyróżniamy różne etapy drogi mężczyzny.

Pierwszym z nich jest **członkostwo czasowe** – które można traktować jako czas rozeznania i wzrastania w drodze wspólnoty.

Z czasem wielu mężczyzn decyduje się na głębsze zaangażowanie, stając się **członkami stałymi**, którzy w pełni podejmują drogę formacji i służby.

Nie chodzi tu o formalność, ale o świadome wejście na drogę przemiany życia.

Jedność drogi

Ruch Mężczyzn Świętego Józefa jest wspólną drogą wielu środowisk i grup.

Dlatego ważne jest, aby nazwa i znak MŚJ były używane przez tych, którzy rzeczywiście idą tą drogą i współtworzą wspólnotę. Nazwa i znak MŚJ są chronionym znakiem, z którego korzystają grupy działające w ramach struktury stowarzyszenia. Nie chodzi o kontrolę, ale o wierność drodze, którą wspólnie rozeznaliśmy w Kościele.

Wspólnota rozeznająca drogę

Ważnym elementem życia Stowarzyszenia jest **Rada Profetyczna**, której zadaniem jest wspólne rozeznawanie kierunków dla Mężczyzn Świętego Józefa w modlitwie i dialogu. Proces ten uczy nas słuchania Boga i siebie nawzajem, aby decyzje podejmowane w ruchu były owocem rozeznania w Duchu Świętym.

Zaproszenie

Stowarzyszenie Mężczyzn Świętego Józefa nie jest zamkniętą strukturą, ale **przestrzenią wspólną drogi**.

Zapraszamy wszystkich mężczyzn, którzy chcą:

- wzrastać w wierze,
- budować braterskie relacje,
- podejmować odpowiedzialność za Kościół i świat.

Każdy mężczyzna może rozpocząć tę drogę jako uczestnik spotkań, a z czasem – jeśli odkryje takie powołanie – współtworzyć dzieło Mężczyzn Świętego Józefa jako jego współodpowiedzialny członek.

Bo Kościół potrzebuje dziś mężczyzn, którzy nie tylko wierzą, ale także biorą odpowiedzialność za wspólną drogę.

Jak wygląda struktura Mężczyzn Świętego Józefa

Mężczyźni Świętego Józefa są ruchem mężczyzn, którzy wznoszą się w wierze i odpowiedzialności poprzez lokalne grupy spotykające się przy parafiach i wspólnotach. Struktura ruchu została zbudowana w taki sposób, aby była **lekka, przejrzysta i służyła wspólnej drodze formacji**, a nie ją zastępowała.

Grupa Mężczyzn Świętego Józefa

Podstawowym miejscem życia wspólnoty jest **lokalna grupa MŚJ**, działająca przy parafii lub wspólnocie.

Grupa składa się z mężczyzn, którzy regularnie spotykają się, modlą razem, dzielą się swoim życiem i realizują program „**72 godziny do Zmartwychwstałego Życia**”.

Za rozwój grupy odpowiada **lider**, który troszczy się o wzrost duchowy mężczyzn i rozwój nowych liderów. Grupa działa w jedności z duszpasterzem parafii oraz w łączności ze strukturą stowarzyszenia.

Grupy dzielenia

W ramach grupy MŚJ powstają **małe grupy dzielenia**, liczące zwykle od 3 do 12 mężczyzn.

To właśnie w nich rodzi się prawdziwe braterstwo, wzajemne wsparcie i przestrzeń do szczerzej rozmowy o wierze i życiu.

Każda grupa dzielenia posiada **animatora**, który pomaga prowadzić spotkania i formuje swojego następcę.

Koordinacja regionalna

Gdy w danym regionie powstaje więcej grup, pojawia się potrzeba **koordynacji regionalnej**.

Koordinator regionu wspiera liderów grup, pomaga w organizowaniu wydarzeń formacyjnych oraz dba o jedność drogi MŚJ na danym terenie.

Stowarzyszenie Mężczyźni Świętego Józefa

Na poziomie ogólnopolskim działa **Stowarzyszenie Mężczyźni Świętego Józefa**, które tworzy ramy prawne i organizacyjne dla całego ruchu.

Zadaniem Stowarzyszenia jest:

- troska o jedność i rozwój ruchu,
- przygotowywanie materiałów formacyjnych,
- organizowanie wydarzeń ogólnopolskich,
- wspieranie liderów i koordinatorów regionalnych,
- dbanie o przejrzystość i odpowiedzialność w działaniu wspólnoty.

W ramach stowarzyszenia działa **Zarząd**, wybierany przez Walne Zebranie członków, oraz **Komisja Rewizyjna**, która czuwa nad prawidłowością działania stowarzyszenia.

Rada Profetyczna

Szczególnym elementem życia MŚJ jest **Rada Profetyczna**, która pomaga rozeznawać kierunki rozwoju ruchu w modlitwie i dialogu.

Rada wspiera Zarząd i całe stowarzyszenie w duchowym rozeznawaniu oraz organizuje wydarzenia formacyjne uczące tej drogi, takie jak **Weekend Profetyczny**.

Jedna wspólna droga

Choć struktura MŚJ obejmuje różne poziomy odpowiedzialności, jej sercem zawsze pozostaje **lokalna wspólnota mężczyzn spotykających się razem przed Bogiem**.

Cała struktura istnieje po to, aby wspierać tę drogę i pomagać mężczyznom wzrastać w wierze, braterstwie i odpowiedzialności za Kościół i świat.

Jak zacząć?

Kluczem do powstania grupy Mężczyzn Świętego Józefa jest **pragnienie**. Zwykle pojawia się ono w sercu jednego lub kilku mężczyzn, którzy czują, że potrzebują wspólnoty braci, aby wzrastać w wierze i odpowiedzialności za swoje życie.

Najlepiej, gdy to pragnienie spotyka się z otwartością dwóch stron: mężczyzny świeckiego, oddanego swojej rodzinie i gotowego służyć w Kościele, oraz kapłana, który zechce wesprzeć powstającą grupę swoją modlitwą, zachętą i duszpasterską obecnością.

Jeżeli odkryjemy w sobie takie pragnienie, pierwszym krokiem jest modlitwa. Warto przedłożyć tę sprawę Bogu i pytać, czy to właśnie On zaprasza nas do podjęcia takiej drogi. Każda trwała inicjatywa w Kościele rodzi się najpierw w modlitwie i w rozeznaniu.

Kolejnym krokiem jest spotkanie z proboszczem parafii. W szczerzej rozmowie warto przedstawić ideę grupy mężczyzn i zapytać o możliwość rozpoczęcia takiej inicjatywy w parafii. Ważne jest, aby od samego początku budować tę drogę w **jedności z duszpasterzem i wspólnotą Kościoła**.

Jeżeli proboszcz wyrazi zgodę, można zaprosić kilku mężczyzn na pierwsze spotkanie informacyjne. Nie musi to być duża grupa. Często wszystko zaczyna się od dwóch lub trzech osób.

Na pierwszych spotkaniach warto przedstawić ideę Mężczyzn Świętego Józefa, zaproponować wspólną modlitwę oraz zaprosić uczestników do formacji. Z czasem grupa zaczyna spotykać się regularnie, budując relacje braterstwa i wspólnej odpowiedzialności.

W tym procesie Stowarzyszenie Mężczyzn Świętego Józefa oferuje wsparcie: materiały formacyjne, pomoc w przygotowaniu liderów oraz towarzyszenie w budowaniu grupy.

Wielkie dzieła w Kościele często zaczynają się od małego kroku – od kilku mężczyzn, którzy pragną razem szukać Boga i wzrastać w wierze.

Różne drogi tworzenia grupy Mężczyzn Świętego Józefa

Nie istnieje jeden schemat powstawania męskiej grupy. W różnych parafiach i środowiskach grupy rodzą się w różny sposób. Najczęściej zaczynają się od konkretnego wydarzenia, które budzi w mężczyznach pragnienie głębszego życia z Bogiem i spotkania z innymi mężczyznami.

Poniżej przedstawiamy kilka sprawdzonych sposobów, które pomogły w powstaniu wielu grup Mężczyzn Świętego Józefa.

1. Spotkanie wokół filmu „Odważni”

Jednym ze sposobów rozpoczęcia pracy z mężczyznami jest wspólne obejrzenie filmu „**Odważni**” (**Courageous**).

Film porusza temat odpowiedzialności mężczyzny za rodzinę i życie duchowe. Po projekcji można zaproponować cykl spotkań oparty na materiale „**Życ odważnie**”, który pomaga przełożyć inspirację filmu na konkretne decyzje w życiu.

Tego typu wydarzenie często otwiera serca mężczyzn i zachęca ich do dalszego spotykania się.

2. Niedziela świadectw

Bardzo mocnym impulsem dla powstania grupy może być **niedziela świadectw w parafii**.

Podczas Mszy Świętej lub specjalnego spotkania kilku mężczyzn może opowiedzieć, jak udział w spotkaniach formacyjnych wpłynął na ich życie: na relację z Bogiem, na małżeństwo, na relacje z dziećmi i na sposób przeżywania codzienności.

Autentyczne świadectwo często przemawia bardziej niż najlepsze konferencje.

3. Msza Święta lub adoracja dla mężczyzn

Dobrym początkiem może być także Msza Święta w intencji mężczyzn lub adoracja Najświętszego Sakramentu dla mężczyzn.

Warto połączyć takie spotkanie z krótkim nauczaniem oraz zaproszeniem do formacji. Często pomocne jest zaproszenie gościa – mówcy, który podzieli się doświadczeniem wiary i życia.

4. Zaproszenie na konkretny cykl spotkań

Warto pamiętać, że wielu mężczyzn obawia się zobowiązań „na zawsze”. Dlatego dobrze działa zaproszenie na **konkretny cykl spotkań**, który ma jasno określony początek i koniec.

Może to być na przykład:

- 6 spotkań,
- 8 spotkań,
- lub kilkutydniowy program formacyjny.

Po zakończeniu takiego cyklu wielu uczestników decyduje się kontynuować spotkania.

5. Budowanie zespołu liderów

Trwała wspólnota potrzebuje liderów. Dlatego warto na początku wybrać **małą grupę mężczyzn**, którzy będą gotowi wziąć odpowiedzialność za rozwój grupy.

Dobłą praktyką jest wysłanie takich liderów na szkolenie formacyjne – na przykład w ramach programu **Męski Azymut** lub innych programów formacji liderów.

6. Kurs kerygmatyczny dla mężczyzn

W wielu miejscach początkiem drogi mężczyzn staje się kurs kerygmatyczny, który pomaga odkryć osobistą relację z Jezusem.

Może to być na przykład:

- **Kurs Alpha** (szczególnie dobrze działa wśród młodszych mężczyzn),
- Kurs Nowe Życie,
- Rekolekcje Ewangelizacyjne Odnowy (REO),
- Seminarium Odnowy Wiary.

Takie doświadczenie często budzi w mężczyznach pragnienie dalszej formacji.

7. Małe grupy rozwojowe

Współczesny mężczyzna często mierzy się z różnymi trudnościami: brakiem wzorców, problemami w relacjach, napięciem psychicznym czy brakiem poczucia sensu.

Dlatego w niektórych środowiskach dobrym początkiem są **małe grupy rozwojowe**, które pomagają mężczyznom lepiej zrozumieć siebie, przepracować własne trudności i odkryć swoje powołanie.

Tego typu praca wymaga jednak lidera, który posiada doświadczenie w pracy z mężczyznami i potrafi prowadzić takie spotkania w sposób dojrzały i odpowiedzialny.

8. Wydarzenie dla mężczyzn

Można także zacząć konferencją, dniem skupienia lub warsztatem dla mężczyzn.

Jedno inspirujące wydarzenie często staje się impulsem do powstania regularnych spotkań. Wielu liderów grup wspomina, że właśnie od takiego wydarzenia zaczęła się ich droga.

9. Wyjazd rekolekcyjny lub pielgrzymka

Silnym doświadczeniem grupy może być **wyjazd rekolekcyjny** lub wspólna pielgrzymka mężczyzn.

Wspólna modlitwa, rozmowy i doświadczenie braterstwa często rodzą pragnienie regularnych spotkań po powrocie do parafii.

10. Dwóch lub trzech

Czasem jednak wszystko zaczyna się jeszcze prościej.

Dwóch lub trzech mężczyzn zaczyna spotykać się na modlitwie, czytać razem Pismo Święte i rozmawiać o swoim życiu.

Z takiego małego początku rodzą się często najbardziej trwałe wspólnoty.

Bo – jak mówi Jezus:

„Gdzie dwóch albo trzech zebranych jest w imię moje, tam jestem pośród nich.” (Mt 18,20)

Najczęstsze błędy przy zakładaniu grupy mężczyzn

Powstanie wspólnoty mężczyzn jest zawsze dziełem Boga, ale wymaga także ludzkiej roztropności. Doświadczenie wielu lat pracy z mężczyznami pokazuje, że niektóre błędy pojawiają się bardzo często i mogą utrudnić rozwój grupy.

Warto je poznać, aby ich uniknąć.

1. Zbyt szybkie oczekiwanie dużej grupy

Wielu liderów na początku marzy o dużej liczbie uczestników. Tymczasem większość trwałych wspólnot zaczynała się od **dwóch, trzech lub pięciu mężczyzn**.

Mała grupa nie jest porażką – jest naturalnym początkiem drogi.

2. Brak jasno określonej drogi formacji

Grupa, która spotyka się bez konkretnego programu, szybko traci dynamikę. Mężczyźni potrzebują **jasnego celu i konkretnej drogi**.

Dlatego ważne jest oparcie spotkań na sprawdzonym programie formacyjnym i regularnym rytmie spotkań.

3. Nadmierne obciążenie lidera

Częstym błędem jest sytuacja, w której jedna osoba próbuje zrobić wszystko: organizować spotkania, prowadzić modlitwę, przygotowywać nauczanie i troszczyć się o relacje w grupie.

Zdrowa grupa buduje się wtedy, gdy odpowiedzialność jest **dzielona między kilku mężczyzn**.

4. Brak jedności z duszpasterzem

Grupa mężczyzn nie powinna powstawać w oderwaniu od życia parafii. Brak kontaktu z proboszczem lub duszpasterzem może prowadzić do nieporozumień i napięć.

Dlatego od początku warto budować relację z kapłanem i działać w jedności z Kościołem.

5. Zbyt szybkie tworzenie struktury

Czasem liderzy chcą od razu tworzyć rozbudowaną strukturę, funkcje i formalne role. Tymczasem wspólnota potrzebuje najpierw **czasu na zbudowanie relacji i zaufania**.

Struktura powinna wspierać życie grupy, a nie je zastępować.

6. Brak przestrzeni na braterstwo

Jeżeli spotkania ograniczają się wyłącznie do nauczania, brakuje czasu na rozmowę i dzielenie się życiem.

A właśnie **braterskie relacje** są jednym z najważniejszych elementów drogi mężczyzn.

7. Zbyt wysoki próg wejścia

Niektóre grupy nieświadomie stawiają zbyt wysokie wymagania już na początku. Nowi uczestnicy mogą wtedy czuć się przytłoczeni lub niepewni.

Warto pamiętać, że grupa powinna być **miejscem zaproszenia i wzrostu**, a nie selekcji.

8. Zamknięcie się na nowych uczestników

Zdarza się, że po pewnym czasie grupa zaczyna funkcjonować jak zamknięte grono znajomych.

Tymczasem zdrowa wspólnota powinna zachować **otwartość na nowych mężczyzn**, którzy szukają swojej drogi.

9. Brak cierpliwości

Budowanie wspólnoty jest procesem. Czasem potrzeba miesięcy, a nawet lat, aby grupa naprawdę się ukształtowała.

Najważniejsze jest wytrwanie i wierność małym krokom.

10. Zapomnienie o celu

Największym błędem jest zapomnienie, po co powstała wspólnota.

Celem nie jest sama aktywność ani organizacja spotkań. Celem jest pomoc mężczyznom w drodze do Boga oraz w odkrywaniu powołania do odpowiedzialności za rodzinę, Kościół i świat.

11. Lider lub duszpasterz w roli kontrolera lub „inkwizytora”

Jednym z błędów, który może zniszczyć atmosferę grupy, jest sytuacja, gdy lider lub duszpasterz zaczyna pełnić rolę kontrolera, sędziego albo „strażnika ortodoksji”.

Grupa mężczyzn powinna być miejscem, w którym można mówić szczerze o swoim życiu, zmaganiach i słabościach. Jeżeli uczestnicy mają poczucie, że każde słowo będzie oceniane lub krytykowane, bardzo szybko zamkną się i przestaną dzielić tym, co naprawdę przeżywają.

Rolą lidera i duszpasterza nie jest kontrolowanie uczestników, lecz **towarzystwo im w drodze wiary**. Oznacza to słuchanie, cierpliwość i pomaganie w rozeznawaniu, a nie wydawanie szybkich ocen.

Kapłan obecny w grupie pełni szczególną rolę – jest znakiem jedności z Kościołem i służy wspólnocie swoją modlitwą, sakramentami i doświadczeniem duszpasterskim. Jego obecność pomaga zachować właściwy kierunek duchowy, ale nie powinna tłumić otwartej rozmowy ani inicjatywy świeckich.

Zdrowa wspólnota rozwija się wtedy, gdy jej liderzy potrafią stworzyć przestrzeń **zaufania, wolności i wzajemnego słuchania**, w której każdy może być wysłuchany i przyjęty.

Grupa mężczyzn nie rodzi się z doskonałych planów, ale z wiernych serc, które razem szukają Boga i uczą się iść drogą odpowiedzialności.

Materiały formacyjne Mężczyzn Świętego Józefa

Jednym z ważnych elementów drogi Mężczyzn Świętego Józefa jest **systematyczna formacja**. Wspólnota mężczyzn potrzebuje treści, które pomagają pogłębiać wiarę, rozumieć własne powołanie oraz rozwijać odpowiedzialność za rodzinę, Kościół i społeczeństwo.

Dlatego w pracy grup wykorzystujemy sprawdzone materiały formacyjne, które pomagają prowadzić spotkania w sposób uporządkowany i owocny.

Drogowskazy – podstawowy program formacji

Podstawowym materiałem wykorzystywanym w wielu grupach jest studium „**Drogowskazy**”.

Materiał ten prowadzi mężczyzn przez najważniejsze tematy życia duchowego i ludzkiego: relację z Bogiem, odpowiedzialność za własne życie, relacje z innymi ludźmi oraz odkrywanie osobistego powołania.

Spotkania oparte na „Drogowskazach” pomagają budować wspólnotę braterstwa oraz uczą mężczyzn rozmawiać o wierze w sposób konkretny i odnoszący się do codzienności.

W Polsce powstała także rozwinięta wersja materiału – „**Drogowskazy 2**”, która pogłębia tematy poruszane w pierwszym studium i pomaga mężczyznom w dalszym rozwoju duchowym.

Dobrze sprawdza się jako rozruch „**Droga Mężczyzn Świętego Józefa**”. To cykl 11 medytacji o świętym Józefie, pozwalających – na przykładzie życia tego świętego – odkryć podstawowe aspekty męskiego powołania. Przewodnik załączamy w kolejnej części materiałów.

„Życ odważnie” – droga odpowiedzialności mężczyzny

Bardzo popularnym materiałem w wielu środowiskach jest studium „**Życ odważnie**”, inspirowane filmem „Odważni”.

Program ten pomaga mężczyznom odkrywać odpowiedzialność za swoje życie, rodzinę i wiarę. W oparciu o konkretne historie i pytania do refleksji

uczestnicy uczą się podejmować decyzje, które prowadzą do dojrzałości i wierności powołaniu.

Warsztaty formacyjne

W pracy z mężczyznami ważną rolę odgrywają również **warsztaty tematyczne**, które pomagają dotykać konkretnych wyzwań życia.

Do takich materiałów należą między innymi:

- warsztaty przygotowywane w ramach **Męskiego Oblężenia na Jasnej Górze**,
- cykle tematyczne, takie jak warsztat **„Odzyskiwanie nadziei”**,
- spotkania formacyjne przygotowywane na okresy liturgiczne, na przykład **warsztaty wielkopostne**.

Materiały te pomagają mężczyznom zatrzymać się nad ważnymi tematami życia i spojrzeć na nie w świetle Ewangelii.

Materiały do pracy w małych grupach

W wielu grupach wykorzystywane są także materiały przygotowane specjalnie do pracy w małych grupach. Jednym z przykładów są materiały formacyjne znane pod nazwą **„Zuzia”**, które pomagają prowadzić spotkania w sposób prosty i angażujący uczestników.

Takie materiały ułatwiają liderom prowadzenie spotkań i pomagają mężczyznom wchodzącym do wspólnoty odnaleźć się w rytmie pracy grupy.

Książki wspierające formację

W pracy z mężczyznami korzystamy również z wartościowych książek, które pomagają pogłębiać refleksję nad męską duchowością i tożsamością.

Do najczęściej wykorzystywanych należą między innymi:

- „Mężczyźni między siłą a słabością”
- „Mężczyźni – medytacje biblijne”

Publikacje te pomagają odkrywać duchowe bogactwo Pisma Świętego oraz uczyć patrzeć na własne życie w świetle historii biblijnych mężczyzn.

<https://meczczyni.net/o-nas/formacja/materialy-formacyjne/>

Formacja jako droga

Materiały formacyjne nie są celem samym w sobie. Są narzędziem, które pomaga mężczyznom spotkać się z Bogiem, lepiej zrozumieć własne życie i budować relacje z innymi.

Najważniejsze pozostaje to, co dzieje się pomiędzy mężczyznami: wspólna modlitwa, rozmowa, wzajemne wsparcie i odkrywanie Bożego prowadzenia. To właśnie w takiej przestrzeni rodzi się prawdziwa przemiana życia.

Trzy poziomy formacji Mężczyzn Świętego Józefa

Droga Mężczyzn Świętego Józefa jest drogą wzrostu. Nie zaczyna się od gotowych liderów, ale od mężczyzn, którzy pragną spotkać Boga i uporządkować swoje życie.

Dlatego formacja w ruchu rozwija się stopniowo i obejmuje trzy podstawowe etapy: **kerygmat, formację oraz formację do służby.**

1. Kerygmat – rozbudzenie wiary

Pierwszym krokiem jest doświadczenie spotkania z Jezusem Chrystusem. Wielu mężczyzn nosi w sobie pragnienie Boga, ale nie zawsze miało okazję przeżyć osobistą decyzję wiary i odkryć, że Ewangelia jest dobrą nowiną dla ich życia.

Dlatego początkiem drogi często są wydarzenia ewangelizacyjne lub kursy kerygmacyjne, takie jak:

- Kurs Alpha
- Kurs Nowe Życie
- Rekolekcje Ewangelizacyjne Odnowy
- seminaria odnowy wiary
- konferencje i rekolekcje dla mężczyzn

Ich celem jest rozbudzenie wiary i zaproszenie mężczyzn do osobistej relacji z Jezusem.

2. Formacja – wzrost w wierze i odpowiedzialności

Po doświadczeniu spotkania z Bogiem pojawia się potrzeba dalszego wzrostu. Wiara potrzebuje pogłębienia, a życie duchowe – regularności.

Na tym etapie szczególną rolę odgrywają **małe grupy mężczyzn**, które spotykają się regularnie na modlitwie, rozmowie i wspólnym rozważaniu materiałów formacyjnych.

Do najczęściej wykorzystywanych należą między innymi:

- studium „Drogowskazy” i „Drogowskazy 2”
- studium „Życ odważnie”
- różne warsztaty formacyjne i materiały tematyczne
- książki pomagające w refleksji nad męską duchowością

Na tym etapie rodzi się także doświadczenie **braterstwa**, które pomaga mężczyznom wytrwać w drodze wiary i podejmować odpowiedzialność za swoje życie.

3. Formacja do służby

Dojrzała wiara prowadzi do służby. Mężczyzna, który sam doświadczył przemiany życia, zaczyna naturalnie pragnąć pomóc innym w odkrywaniu tej samej drogi.

Dlatego kolejnym etapem jest **formacja do służby**, która przygotowuje mężczyzn do prowadzenia grup, organizowania inicjatyw oraz podejmowania odpowiedzialności za rozwój wspólnoty i życia Kościoła.

Jednym z narzędzi tej formacji są programy rozwijające umiejętności liderów, takie jak **Męski Azymut**, a także różne warsztaty i spotkania formacyjne dla animatorów grup.

Formacja do służby pomaga mężczyznom odkrywać swoje dary i uczyć się prowadzenia innych w sposób pokorny i odpowiedzialny.

Droga ucznia

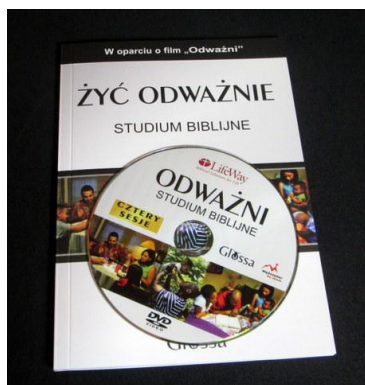
Te trzy etapy nie są sztywnymi poziomami ani zamkniętym programem. Raczej opisują naturalną drogę rozwoju:

spotkanie z Chrystusem → wzrost w wierze → służba innym.

Wielu mężczyzn przechodzi tę drogę stopniowo, odkrywając coraz głębiej swoje powołanie w rodzinie, w pracy i w Kościele.

Bo ostatecznie celem formacji nie jest jedynie zdobycie wiedzy religijnej, ale **przemiana życia i dojrzewanie do odpowiedzialności za innych**.

Studium ŻYCÓ ODWAŻNIE

Jest to 4-tygodniowe studium biblijne, opracowane na podstawie filmu „Odważni” przez jego twórców. To możliwość przepracowania podstawo-

wego przesłania filmu, jakim jest odważne życie mężczyzny. Studium proponuje 4 tematy:

1. Wezwanie dla mężczyzny (do czego jesteśmy wezwani)
2. Priorytety w życiu mężczyzny (co jest ważne i dlaczego)
3. Dziedzictwo (co otrzymaliśmy od naszych ojców, a co przekazujemy następnemu pokoleniu)
4. Odwaga w wierze (jak dziś odważnie świadczyć o Bogu w naszej codzienności).

Deklaracja zaangażowania na 4 tygodnie jest znacznie prostsza dla zainteresowanego mężczyzny niż decyzja o stałym zaangażowaniu. Pozwala też (dotykając istotnych problemów) doświadczyć potrzeby i wartości takich spotkań.

Weź udział w formowaniu męskiej grupy w Twojej parafii!

- Zorganizuj wieczór z projekcją filmu „Odważni” (Courageous). Potrzeba tu pełnej współpracy liderów świeckich z proboszczem. Stowarzyszenie Mężczyźni Świętego Józefa pomoże Ci zorganizować licencję i materiały.
- Poproś proboszcza, by zaprosił mężczyzn do włączenia się w międzynarodowy ruch Mężczyźni Świętego Józefa przez wysłanie osobistego listu – zaproszenia do mężczyzn, których widzi jako potencjalnie zainteresowanych udziałem i korzystaniem z grupy.
- Poproś mężczyzn o rozdawanie zaproszeń w formie ulotek po Mszy św. niedzielnej przed kościołem.
- Mężczyźni z innych grup mogą Ci także w tym pomóc albo poprowadzić cały wieczór.

Droga Mężczyzny Świętego Józefa

Poniższe medytacje są zaproszeniem do wejścia na drogę, którą przeszedł św. Józef – drogę wiary, odpowiedzialności i służby. Każdy mężczyzna jest powołany, aby w swoim życiu odkrywać podobną drogę: od nawrócenia serca, przez wzrost w uczniostwie, aż po służbę rodzinie, wspólnocie i Kościołowi.

Rozważania można podejmować indywidualnie lub w małej grupie braci. Każdą medytację kończymy modlitwą dziękczynienia za opiekę św. Józefa.

1. Wejść na drogę – zostawić ciężar grzechu

Hbr 12,1–2

„Zrzuciwszy wszelki ciężar, a przede wszystkim grzech, który nas łatwo zwodzi, biegnijmy wytrwale w wyznaczonych nam zawodach. Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonała”.

Droga mężczyzny zaczyna się od decyzji. Nie można iść naprzód, jeśli jest się przywiązany do ciężarów, które zatrzymują serce. Święty Józef był człowiekiem sprawiedliwym – jego życie było zwrócone ku Bogu. Także my jesteśmy zaproszeni, aby odwrócić się od tego, co niszczy nasze życie, i skierować wzrok na Chrystusa.

Prawdziwa męska droga zaczyna się od nawrócenia. Od uczciwego spojrzenia na swoje życie i od decyzji, by pozwolić Bogu prowadzić nas dalej.

Pytania do refleksji

1. Jakie ciężary grzechu noszę w moim życiu?
2. Co najbardziej oddala mnie od Boga i od ludzi?
3. Jak mogę pozwolić Jezusowi prowadzić mnie dalej?
4. Jaka jedną decyzję mogę podjąć już dziś?

2. Być mężem sprawiedliwym

Mi 6,8

„Powiedziano ci, człowiecze, co jest dobre: pełnić sprawiedliwość, umiłowić wierność i pokornie chodzić z Bogiem”.

Ewangelia nazywa Józefa „mężem sprawiedliwym”. Sprawiedliwość w Biblii nie oznacza tylko przestrzegania prawa. Oznacza życie w prawdzie wobec Boga i ludzi.

Józef w chwili próby nie kierował się gniewem ani chęcią odwetu. Postanowił ocalić godność Maryi. Właśnie w takich momentach objawia się prawdziwy charakter człowieka.

Być mężczyzną sprawiedliwym oznacza mieć serce, które nie krzywdzi innych, nawet wtedy, gdy samemu doświadcza się zranienia.

Pytania do refleksji

1. Co dla mnie znaczy być sprawiedliwym człowiekiem?
2. Jak reaguję, gdy ktoś mnie zawodzi lub rani?
3. Czy potrafię okazać miłosierdzie wtedy, gdy jest to trudne?
4. Jak mogę wzrastać w pokorze wobec Boga?

3. Praca jako droga powołania

Kol 3,23

„Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana”.

Józef był cieślą. Jego codzienna praca była miejscem spotkania z Bogiem. To w warsztacie, w trudzie zwyczajnego dnia, dojrzewała jego świętość.

Praca nie jest tylko sposobem zarabiania pieniędzy. Jest drogą odpowiedzialności, służby i współtworzenia świata. Mężczyzna, który pracuje uczciwie, buduje nie tylko rzeczy – buduje życie swoje i swoich bliskich.

Pytania do refleksji

1. Co motywuje mnie do pracy?
2. Czy wykonuję swoją pracę uczciwie i odpowiedzialnie?
3. Czy potrafię widzieć w pracy drogę służby?
4. Co mogę zrobić, aby moja praca była bardziej oddana Bogu?

4. Odpowiedzialność za życie

J 15,13

„Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół”.

Józef został powołany, aby chronić Jezusa i Maryję. Nie wybrał tej misji sam – została mu powierzona przez Boga.

Każdy mężczyzna otrzymuje podobne zadanie. Jest powołany, aby chronić życie: życie swojej rodziny, swoich dzieci, wspólnoty i ludzi, którzy zostali mu powierzeni.

Miłość mężczyzny wyraża się nie tylko w uczuciach, ale przede wszystkim w odpowiedzialności.

Pytania do refleksji

1. Za kogo Bóg uczynił mnie odpowiedzialnym?
2. Jak troszczę się o powierzonych mi ludzi?
3. Czy potrafię rezygnować z własnych planów dla dobra innych?
4. W jaki sposób mogę bardziej chronić życie w moim otoczeniu?

5. Wierność w relacjach

Ef 5,3

„Niech nawet mowy nie będzie wśród was o nierządzie ani o nieczystości”.

Święty Józef był wiernym małżonkiem. Jego miłość była czysta, odpowiedzialna i oddana Bogu.

W świecie pełnym pokus czystość nie jest łatwa. Ale właśnie dlatego jest znakiem wolności serca. Mężczyzna, który panuje nad sobą, potrafi prawdziwie kochać.

Pytania do refleksji

1. Jak troszczę się o relację z moją żoną lub przyszłą żoną?
2. Czy dbam o czystość myśli, słów i czynów?
3. Jakie sytuacje w moim życiu są szczególnie pokusą?
4. Co pomaga mi zachować czystość serca?

6. Oddać życie Bogu

Mk 12,29–30

„Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem”.

Droga mężczyzny św. Józefa zaczyna się od oddania życia Bogu. Bóg nie chce być dodatkiem do życia – chce być jego centrum.

Dla chrześcijańskiego mężczyzny fundamentem jest życie sakramentalne: Eucharystia, modlitwa, Słowo Boże i wspólnota Kościoła.

Pytania do refleksji

1. Czy Bóg jest naprawdę na pierwszym miejscu w moim życiu?

2. Jak wygląda moja modlitwa?
3. Czy uczestniczę w niedzielnej Eucharystii z wiarą?
4. Co mogę zmienić w mojej relacji z Bogiem?

7. Wzrastać jako uczeń Chrystusa

Dz 2,42

„Trwali w nauce Apostołów, we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie”.

Uczniostwo oznacza drogę. Nikt nie staje się dojrzałym uczniem Chrystusa od razu. Wzrost wymaga czasu, wysiłku i wierności.

Pierwsi chrześcijanie wzrastali dzięki czterem filarom: Słowu Bożemu, wspólnocie, Eucharystii i modlitwie.

Pytania do refleksji

1. Czy rozwijam moją relację ze Słowem Bożym?
2. Czy mam w życiu wspólnotę wiary?
3. Jak wygląda moja modlitwa osobista?
4. Co pomaga mi wzrastać duchowo?

8. Przemiana serca

Ga 5,22–23

„Owoce Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość...”.

Bóg nie tylko przebacza grzechy – On przemienia serce człowieka. Duch Święty stopniowo kształtuje w nas nowe życie.

Droga świętości nie polega na doskonałości, ale na nieustannym nawracaniu się i powracaniu do Boga.

Pytania do refleksji

1. Jakie owoce Ducha Świętego widzę w moim życiu?
2. Nad jakimi postawami powinienem szczególnie pracować?
3. Jak korzystam z sakramentu pojednania?
4. Czy pozwalam Bogu przemieniać moje serce?

9. Wierność powołaniu

Joz 24,15

„Ja sam i mój dom służyć chcemy Panu”.

Każdy mężczyzna ma swoje powołanie. Może być powołany do małżeństwa, do życia samotnego lub do szczególnej służby w Kościele.

Najważniejsze jest, aby odkryć swoją drogę i być jej wiernym.

Pytania do refleksji

1. Jakie jest moje podstawowe powołanie?
2. Czy potrafię zachować równowagę między rodziną, pracą i życiem duchowym?
3. Czy poświęcam czas mojej rodzinie?
4. Jak mogę lepiej wypełniać moje powołanie?

10. Braterstwo mężczyzn

Hbr 10,24–25

„Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i dobrych uczynków”.

Mężczyzna nie jest powołany do samotnej walki. Potrzebuje braci, którzy będą go wspierać i zachęcać.

Jezus sam stworzył wspólnotę uczniów. Wspólnota daje siłę do wzrostu i pomaga wytrwać w wierze.

Pytania do refleksji

1. Czy mam w życiu braci, którzy pomagają mi wzrastać?
2. Czy sam jestem wsparciem dla innych mężczyzn?
3. Jak mogę budować braterstwo w mojej wspólnotcie?
4. Jak mogę zaprosić innych mężczyzn na tę drogę?

11. Posłani do misji

Mt 28,19–20

„Idźcie i nauczajcie wszystkie narody”.

Uczeń Chrystusa nie zatrzymuje Ewangelii dla siebie. Jest posłany, aby dzielić się nią z innymi.

Droga mężczyzny św. Józefa prowadzi od osobistego nawrócenia do służby Kościołowi i światu.

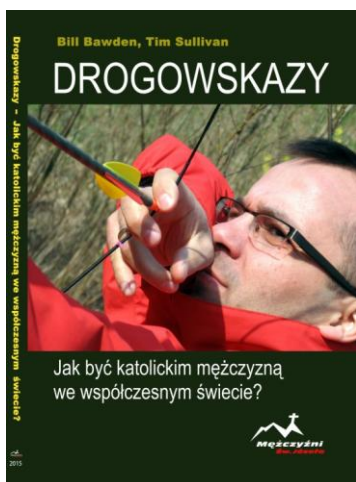
Pytania do refleksji

1. Czy jestem gotów dzielić się moją wiarą?
2. Jak mogę służyć mojej parafii i wspólnotcie?

3. Jak mogę świadczyć o Chrystusie w codziennym życiu?
4. Kogo mogę zaprosić na drogę wiary?

Modlitwa końcowa

Święty Józefie, opiekunie Jezusa i Maryi, prowadź nas drogą wiary, odpowiedzialności i odwagi. Ucz nas słuchać Boga, strzec życia i kochać wiernie. Pomagaj nam wzrastać w braterstwie i prowadzić innych do Chrystusa. Amen.

Drogowskazy

Jak być katolickim mężczyzną we współczesnym świecie?

Książka „Drogowskazy” to bardzo solidny podręcznik duchowej drogi katolickiego mężczyzny. Książka opracowana jest przez dwóch amerykańskich diakonów i przez lata stała się najpopularniejszym podręcznikiem męskich grup w Stanach Zjednoczonych. Używają go zarówno Mężczyźni Świętego Józefa, jak i The Kings Men (Mężczyźni Króla), korzystają z niego również mężczyźni skupieni w National Fellowship of Catholic Men. W Polsce używamy niniejszej książki od lat jako wewnętrzny materiał formacyjny. Obecnie udostępniamy ją również szerzej – do wykorzystania przez różne męskie grupy.

Książka zawiera propozycję 52 spotkań studium opartego na Biblii i Katechizmie Kościoła Katolickiego. Każde ze spotkań ma dedykowane teksty do samodzielnego rozważania. Spotkanie rozpoczyna wstęp, po którym następuje 7 pytań do rozmów w grupach. Każde spotkanie kończy zadanie, które jest formą praktycznego zastosowania omawianego materiału.

„Obecnie panuje zamęt w myśleniu o byciu mężczyzną, szczególnie chrześcijaninem. Istnieje naturalne napięcie pomiędzy stereotypem mężczyzny,

takim, jakim chciałyby być większość z nas, takim, jakiego przedstawiają media, a mężczyzną, jakiego Bóg chce w nas widzieć. Od mężczyzny oczekuje się grania różnorodnych ról oraz tego, że w zależności od kierunku wiatru będzie odgrywał odpowiednią w danej sytuacji rolę. Oczekuje się, że będzie ochroniarzem i ciężko pracującym z jednej strony oraz miłym i wspierającym z drugiej (...). Widzimy dowody wskazujące na duchową odnowę wśród mężczyzn (...). Istnieje wiele kwestii, którym mężczyźni muszą stawić czoła. Trwa dziś inna rozgrywka. Ludzie potrzebują wsparcia w zakresie radzenia sobie z nowymi wymogami współczesnych czasów. To właśnie powód, dla którego powstała niniejsza książka. Nie jest to naukowe studium Biblii, ale seria spotkań, skupiających naszą uwagę na zwykłych problemach codziennego życia. Pismo Święte i nauczanie Kościoła zawierają wskazówki, które pozwolą nam się z nimi zmierzyć.

Imprimatur oryginału:

„Jest dla mnie wielką radością zatwierdzić niniejsze studium „Drogowskazy: Jak być katolickim mężczyzną we współczesnym świecie”. Imprimatur to oficjalna zgoda lokalnego biskupa, że tekst został przeglądnięty i nie zawiera sprzeczności z nauczaniem Kościoła. „Drogowskazy: Jak być katolickim mężczyzną we współczesnym świecie” to bardzo pozytywna afirmacja nauczania Kościoła. Dodatkowo jest bardzo praktycznym przewodnikiem wzbudzającym mężczyzn do życia i praktykowania pełni katolickiej wiary. Dlatego nie tylko udzielam Imprimatur, ale także silnie polecam niniejszą serię wszystkim mężczyznom dobrej woli.

Najbardziej Bogobojny
Euzebiusz J. Beltran Arcybiskup
Oklohama City
31 Grudnia 1998”

SPIS TREŚCI

Wstęp

Człowiek i Bóg

1. W poszukiwaniu Boga żywego
2. Nasza relacja z Panem Jezusem
3. Modlitwa
- Krótki przewodnik po modlitwie
4. Zaufanie Bogu
5. Bezwarunkowa miłość Boga
6. Nawrócenie
7. Nasza skłonność do grzechu
- Rachunek sumienia
8. Przyjęcie Ducha Świętego
9. Eucharystia
- Przewodnik dobrego przygotowania się do Mszy świętej
10. Nasza wyjątkowość wobec Boga
11. Działać a być
12. Słuchanie Boga
13. Pismo Święte
14. Święta Tradycja
15. Urząd Nauczycielski Kościoła

Miara męczyzny

- Modlitwa o pogodę ducha
16. Prawdziwy chrześcijanin
 17. Pozytywne usposobienie i wiara
 18. Człowiek czynu
 19. Podejmowanie moralnych decyzji
 20. Pokusy
 21. Nawyki a cnotliwe życie
 22. Uczciwość
 23. Odpowiedzialność

24. Gromadzenie sobie skarbów
25. Wyrażanie emocji
26. Gniew mężczyzny
27. Przebaczenie
28. Czujność
29. Ryzyko i konsekwencje
30. Przyjęcie woli Bożej

Mężczyzna i rodzina

31. Wizja rodziny
- Ustalenie rodzinnych celów
32. Być głową rodziny
33. Mężczyzna jako wojownik
34. Mężczyzna i jego żona
35. Seksualność mężczyzny
36. Wierność
37. Mężczyzna i jego ojciec
38. Wychowywanie dzieci
39. Rodzina jako kościół domowy
40. Wspólne spędzanie czasu

Mężczyzna i jego świat

41. Mężczyzna i jego praca
42. Budowanie relacji
43. Mówienie prawdy w miłości
44. Chrześcijanie i władze cywilne
45. Działania społeczne
46. Uprzedzenia
47. Troska o potrzeby innych
48. Bohaterowie i wzorce
49. Budowanie Ciała Chrystusa
50. Bracia protestanci
51. Ewangelizacja
52. Patrzyć wstecz, patrzeć w przyszłość

Sugestie dla małych grup na bazie książki „DROGOWSKAZY”

MAŁE GRUPY MĘSKIEJ PRZYJAŹNI

Czym są małe grupy mężczyzn – przyjaciół? To grupy gromadzące mężczyzn zazwyczaj z jednej parafii, którzy zbierają się razem, aby omówić swoje życie w świetle katolickiej wiary, a także by dzielić się wiarą i doświadczyć jej przez przyjaźń, modlitwę i braterstwo.

Większość grup spotyka się zazwyczaj na 2 godziny, by się modlić, porozmawiać, podzielić wiarą i problemami, z którymi się właśnie zmagają jej członkowie. Są one miejscem wsparcia w akcjach podejmowanych zarówno na polu rodziny, jak i życia zawodowego. Poszukują one również Bożej pomocy w radzeniu sobie z problemami napotykanymi codziennie. Dobrze, gdy uczestnicy rozpoczynają lub kończą spotkanie wspólną Eucharystią.

Większość mężczyzn uczestniczących w takich grupach szybko odkrywa korzyści z nich płynące. Pozwalają one pielęgnować przyjaźń, dają radość i pozwalają uczyć się od siebie nawzajem, jak być lepszym mężem, ojcem, synem, pracownikiem, parafianinem. Wielu mężczyzn stwierdza, że wzrastają przez to doświadczenie, które pozwala im również wzmacniać i uszczęśliwiać rodziny oraz pomaga lepiej radzić sobie ze stresem przynoszonym z pracy.

JAK UŻYWAĆ TEJ METODY?

Silny **moderator** jest niezwykle pomocny w korzystaniu z tego planu spotkań. Nie musi być wcale ekspertem bibliistyki czy znawcą doktryny, ale znajomość Biblii i nauczania Kościoła jest również cenna. Moderator nie przyjmuje roli nauczyciela. Podstawowym jego zadaniem jest utrzymywanie linii spotkania na wyznaczonym temacie, pilnowanie, by wszyscy uczestnicy mieli równe szanse na wypowiedzenie się oraz podtrzymywanie dyskusji.

Jeśli grupa jest nowo utworzona – sugerujemy, by jedna osoba pełniła rolę moderatora. Gdy grupa okrzepnie, rola moderatora może rotacyjnie przechodzić na kolejnych uczestników spotkań zainteresowanych prowadzeniem grupy. To doświadczenie może pomóc uczestnikom w przyjęciu roli moderatorów kolejnych grup – zarówno powstałych z podziału, gdy grupa przekroczy liczbę 9–10 uczestników, jak i nowo utworzonych grup po zakończeniu całego cyklu. Książka została zaplanowana jako elastyczne narzędzie dla grup. Każda grupa może zaadoptować go do własnych potrzeb.

Muzyka: Może być pomocna w prowadzeniu spotkania. Można użyć nagrań pieśni z innych spotkań lub dostępnej muzyki chrześcijańskiej. Niektóre grupy wolą nie śpiewać w czasie spotkań.

Modlitwa na początek: Może być krótka – przeprowadzona przez któregoś z uczestników, spontaniczna lub w innej formie dostosowanej do uczestników. Forma modlitwy jest mniej istotna niż fakt, że rozpoczyna ona każde spotkanie.

Współodpowiedzialność: Jedną z wartości wynikających z należenia do grupy jest wzajemne wspieranie się w chrześcijańskim życiu przez jej uczestników. Na końcu każdego spotkania przewidziano „plan działania”. Każdy uczestnik jest zachęcany do przygotowania własnego planu działania, który uwzględnia słabości i potrzeby zmian w jego życiu. Po modlitwie zachęca się uczestników do podzielenia się, jak poszło wdrożenie planu z poprzedniego spotkania. Osoby napotyające trudności mogą wtedy poprosić o modlitwę w tym konkretnym obszarze potrzeb.

Plan spotkania: Jest przewidziany tak, by pokryć 2-godzinne spotkanie. Czas zależy od zaangażowania uczestników i stopnia przygotowania spotkania. Grupa może też zdecydować o pominięciu niektórych pytań lub rozłożeniu tematu na kilka spotkań.

Modlitwa końcowa: Spotkanie powinno być zawsze zamknięte modlitwą, w której uczestnicy mogą przedstawić własne potrzeby. To powinien być dobry czas modlitwy za mężczyzn oczekujących Bożej pomocy w konkretnych aspektach swojego życia.

Instrukcja dla męskich grup dzielenia

Możliwych jest wiele różnych rodzajów podziału grup. Ważne są jednak pewne wstępne wytyczne, aby pomóc grupom na samym początku. Grupy powinny się składać z 3–7 mężczyzn. Każda grupka powinna być przygotowana do podziału w przypadku, jeżeli grupa zaczyna się rozrastać. To może być bardzo trudne zadanie dla mężczyzn, może być niezrozumiałe, jeśli nie zostało to wyjaśnione na początku. Poniżej są zebrane te elementy, o których należy pamiętać w grupach.

1. Modlitwa

Zawsze zaczynamy i kończymy modlitwą. Można zlecić komuś przygotowanie i poprowadzenie modlitwy na początek i/lub koniec. Na koniec dobrze jest też pomodlić się z tymi, którzy takiej modlitwy potrzebują i chcą.

2. Poufność

Nic nie rozbije grupy tak szybko jak dzielenie się na zewnątrz informacjami poufnymi. Co było powiedziane w grupie, zawsze pozostaje w grupie!

3. Przygotowanie

Odrabiaj zawsze swoje zadanie domowe, bądź zawsze gotowy do dzielenia się na zadany temat lub pytanie. Unikaj zmiany tematu i wprowadzania wątków niezwiązanych.

4. Ja to nie Ty

Prawdziwe dzielenie się zawsze odbywa się w pierwszej osobie, mów zawsze o tym, jak temat dotyka Cię osobiście.

5. Nie oceniaj

Nie kontratakuj, nie poprawiaj, nie pouczaj lub dopowiadaj, w jaki sposób ktoś inny coś czuje. Każdy jest w innym miejscu na drodze poszukiwania wzrostu w Panu.

6. Nie monopolizuj

Niektórym z nas został dany dar gadulstwa. Pozostaw go za drzwiami, by inni też mieli swoją szansę na podzielenie się. Nie obawiaj się ciszy, pozostaw innym czas i szansę na wyrażenie siebie.

7. Zobowiązanie

Zawsze komuś może się zdarzyć opuścić spotkanie, ale ważne jest, by nadać im odpowiednią wagę w życiu.

Struktura spotkania otwartego

Dobłą praktyką – obok spotkań w małych grupach – jest organizowanie okresowo spotkań otwartych. Można na nie zaprosić gościa, który powie swoje świadectwo lub nauczanie na jakiś konkretny temat. Można też takie spotkanie oprzeć na nauczaniu audio lub video. Na stronie [mezczyzni.net](http://www.mezczyzni.net) dostępna jest olbrzymia baza nauczania wygłoszonych na różnych spotkaniach Mężczyzn Świętego Józefa.

Spotkanie rozpoczyna wspólna Eucharystia. Po Eucharystii przechodzimy do sali, gdzie po krótkiej części nieformalnej zaczynamy spotkanie od informacji praktycznych (ogłoszeń). Po ogłoszeniach stajemy wspólnie na modlitwie uwielbienia (około 20 minut). Po modlitwie rozpoczynamy nauczanie (zaproszony gość lub nagranie). Nauczanie kończymy krótką modlitwą odpowiedzi na Słowo.

Ostatnim elementem spotkania jest czas dzielenia w małych grupach lub modlitwy wstawienniczej.

Spotkanie w małych grupach (przypadkowo dobieranych) koncentruje się na 3 pytaniach, których struktura zawiera zagadnienia:

- Co dotknęło mnie w nauczaniu?
- Jak wygląda to w moim dotychczasowym życiu?
- Do czego czuję się wezwany?

Spotkanie kończymy modlitwą Mężczyzn św. Józefa.

Dziękczynienie za ochronę św. Józefa

Boże, nieskończenie dobry, który stworzyłeś wszystko przez swoją miłość i władasz światem w swej niewysłowionej opatrności, z głębi serca dziękujemy Ci za Twe niezliczone łaski, które nam dajesz, a szczególnie za przywilej przyjęcia św. Józefa za naszego patrona i orędownika, który z miłością troszczy się o nasze dobro. Z pomocą Twojej łaski we wszystkim naśladując św. Józefa, pragniemy okazać się godnymi Twojej przychylności. Obyśmy byli godni nazywać się dziećmi Boga, braćmi Chrystusa i synami Maryi. Amen.

Można skorzystać z nagrań video na <https://www.mezczyzni.net>, lub DVD.

Aktualny statut

<https://mezczyzni.net/stowarzyszenie/statut/>

Regulaminy

<https://mezczyzni.net/stowarzyszenie/regulaminy/>

Organy Stowarzyszenia

<https://mezczyzni.net/stowarzyszenie/organy/>

Kapelan krajowy

<https://mezczyzni.net/stowarzyszenie/kapelan/>

Zgłoszenie członkostwa

<https://mezczyzni.net/stowarzyszenie/wniosek-o-przyjecie/>

Modlitwa Mężczyzny Świętego Józefa

Boże, nasz Ojcze,
dziękuję Ci za dar życia i powołanie, które złożyłeś w moim sercu.
Ty znasz moje pragnienia, moje słabości i moje drogi.

Naucz mnie szukać Ciebie całym sercem
i budować moje życie na Jezusie Chrystusie, Twoim Synu.

Daj mi odwagę, abym był wierny w codzienności,
w pracy, w rodzinie i w relacjach z ludźmi.

Ucz mnie odpowiedzialności za tych,
których postawiłeś na mojej drodze.

Spraw, abym był dobrym mężem i ojcem,
człowiekiem prawdy, uczciwości i wierności.

Daj mi braci, z którymi będę mógł iść drogą wiary,
modlić się i wzajemnie się umacniać.

Za wstawiennictwem świętego Józefa
prowadź mnie drogą pokory, odwagi i służby.

Spraw, abym całym swoim życiem
oddawał chwałę Tobie.

Amen.

Stowarzyszenie Mężczyźni Świętego Józefa;

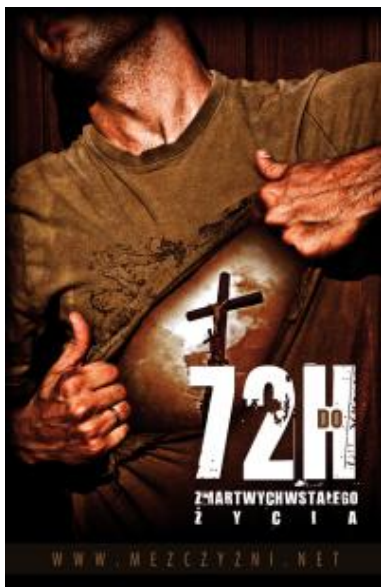
ul. Zamoyskiego 2; 30-523 Kraków

KRS: 0000542742 REGON: 360908841 NIP: 679-310-87-05

www.mezczyzni.net email: msj@mezczyzni.net tel: +48 78 33 777 33

Kontakt: prezes@mezczyzni.net sekretarz@mezczyzni.net

72 GODZINY do ZMARTWYCHWSTAŁEGO ŻYCIA

Jezus przyszedł, by dać nam pełnię życia. Dokonało się to przez Paschę – przejście ze śmierci do życia. Doświadczenie Paschy jest czymś, co możemy przeżywać z Jezusem. Jezus potrzebował trzech dni, by przejść przez śmierć do życia, tak samo i nas zaprasza na drogę do nowego życia w obfitości. (por. J 10,10).

Potrzebujemy:

- rozszerzyć nasze życie duchowe poza niedzielą Mszę św.
- zbierać się, by poznawać Biblię
- uczyć się więcej z Katechizmu Kościoła Katolickiego
- formować silną katolicką przyjaźń
- uczyć się modlitwy
- uczyć się, jak wspierać rodzinę
- poznawać katolicką etykę i moralność.

Zapraszamy Was do **programu „72 godzin do zmartwychwstałego życia”**.

3 dni to właśnie 72 godziny.

3 dni to również 3 formy męskich spotkań.

Proponujemy Wam udział w:

- comiesięcznych spotkaniach w parafii (2 godz. miesięcznie – 24 godziny rocznie)
- całodiennej konferencji dla mężczyzn raz w roku (6 godzin rocznie)
- weekendowych rekolekcjach dla mężczyzn raz w roku (od piątku wieczorem do niedzieli w południe – 42 godziny rocznie).

Razem daje to 72 godziny i – jak wierzymy – to minimum, które jest niezbędne do odrodzenia naszego życia w Bogu, do zmartwychwstałego życia.

Księga Wyjścia 34,23-24

Trzy razy w roku ukazą się wszyscy twoi mężczyźni przed obliczem Pana, Boga Izraela. Ja bowiem wypędzę narody sprzed ciebie i rozszerzę twoje granice, i nikt nie będzie napadał na twój kraj, gdy ty trzy razy w roku pójdziesz, aby pokazać się przed obliczem Pana, Boga twego.
